

หนังสืออาโมส

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ้าพิศอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ้าพิศนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสืออาโมส

บทนำสู่หนังสืออาโมส: ผู้พยากรณ์อาโมสเป็นยิวคนหนึ่งที่มีการรับใช้หลักของเขามีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือ การรับใช้ของเขาอยู่ในช่วงรัชกาลของเยโรโบอัมที่ 2 และอาจพยากรณ์ในประมาณปี 787 ก่อน ค.ศ. เขาเตือนถึงการพิพากษาที่กำลังจะเกิดแก่ไม่เพียงอาณาจักรฝ่ายเหนือเท่านั้น แต่ยูดาห์และประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงด้วย แม้อาณาจักรฝ่ายเหนืออยู่ ณ จุดสูงสุดของอำนาจและอิทธิพลของมัน อีกกว่าห้าสิบปีต่อมามันก็จะหายวับไปในฐานะประชาชาติหนึ่ง พระเจ้าทรงพิพากษามันโดยอัสซีเรีย

ดูเหมือนว่าหนังสืออาโมสแบ่งออกได้เป็นส่วน: (1) การพิพากษาประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงอิสราเอลและยูดาห์ใน 1:1-2:3; (2) การพิพากษาอิสราเอลและยูดาห์ใน 2:4-16; (3) ข้อพิพาทของพระเจ้ากับ 'ทั้งวงศ์วานอิสราเอล' ใน 3:1-9:10; และ (4) สง่าราศีของอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้นในอิสราเอลใน 9:11-15

ภาพรวมของอาโมส 1: หนังสืออาโมสเริ่มต้นด้วยคำประกาศต่างๆเรื่องการพิพากษาที่มีต่อประชาชาติต่างๆซึ่งมีพรมแดนติดกับอิสราเอลและยูดาห์ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ประชาชาติเหล่านี้คือดามัสกัสในซีเรีย ฟิลิสเตีย ไทระในเลบานอน เอโดม และอัมโมน

อมส 1:1-2 ถ้อยคำของอาโมส ผู้อยู่ในหมู่ผู้เลี้ยงแกะในเมืองเทโคอา ซึ่งท่านได้เห็นเกี่ยวกับอิสราเอล ในรัชกาลอูสซียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ และในรัชกาลเยโรโบอัมราชโอรสของโยอาช กษัตริย์แห่งอิสราเอล ก่อนแผ่นดินไหวสองปี เราไม่ทราบมากนักเกี่ยวกับอาโมสนอกจากว่า (1) เขาประกอบอาชีพเป็นคนเลี้ยงแกะและ (2) เขาเติบโตมาในเมืองเทโคอา อันหลังนี้เป็นเมืองหนึ่งซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเยรูซาเล็มไปประมาณสิบไมล์ แม้ม้าจากยูดาห์ การรับใช้ของเขาก็มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอลเป็นหลัก ตอนที่เขารับใช้อยู่นั้น อูสซียาห์เป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์และเยโรโบอัมที่ 2 เป็นกษัตริย์ของฝ่ายเหนือ เศคาริยาห์ 14:5 กล่าวถึงแผ่นดิน

คืนไหวเดียวกันนี้ โจเซฟก็กล่าวว่ามันเกิดขึ้นเมื่ออุสซียาห์ถูกลงโทษด้วยโรคเรื้อนโทษฐานที่เขา บังอาจปฏิบัติหน้าที่ของปุโรหิต ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงให้รายละเอียดที่แน่ชัดเกี่ยวกับปีที่เขารับใช้

2 ท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากศิโยน และจะทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม ลานหญ้าของผู้เลี้ยงแกะจะโศกเศร้า และยอดภูเขาการเมลก็ จะเหี่ยวไป” ภูมิศาสตร์ที่ถูกกล่าวถึงนี้มีความสำคัญมาก ศิโยนจริงๆแล้วคือ กรุงเยรูซาเล็มในยูดาห์ การเมลอยู่ตลอดแนวชายฝั่งของอาณาจักรฝ่ายเหนือ อาโมสกล่าวล่วงหน้าว่าพระเจ้าจะทรงเปล่งเสียงคำรามด้วยพระพิโรธต่อความบาปของอิสราเอลจากพระวิหารของพระองค์ในเยรูซาเล็ม เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาแผ่นดินนั้น พวกผู้เลี้ยงแกะแห่งยูดาห์ก็จะรู้ว่าให้และภูเขาการเมลที่เขียวจีเป็นปกติ (ในอาณาจักรฝ่ายเหนือ) ก็จะเหี่ยวแห้งไป แต่ก่อนอื่น อาณาจักรอื่นๆที่ชั่วร้ายจะได้ยินคำพยากรณ์ที่ถูกประกาศเพื่อต่อสู้พวกเขา

อมส 1:3-5 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของดามัสกัส สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้นวดกิเลอาดด้วยเลื้อนเหล็กสำหรับนวดข้าว พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาที่จะมาต่อสู้ดามัสกัสและซีเรียด้วยผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ การลงโทษจากพระเจ้ากำลังจะมาและจะไม่ถูกหันไปเสีย นี่บอกเป็นนัยว่าหากดามัสกัสซึ่งเป็นศิระชะของซีเรียได้กระทำให้บาปต่อพระเจ้าเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้ง พระเจ้าก็อาจทรงหันเสียจากการพิพากษา อย่างไรก็ตาม หลังจากช่วยพระเจ้ามาแล้วสามครั้งและจากนั้นก็สี่ครั้งและมากกว่านั้น พระเจ้าก็ทรงเหลืออดเต็มทนกับพวกเขา นี่บอกเป็นนัยว่าความบาปของพวกเขายังไม่หยุด ซีเรียภายใต้ฮาซาเอลได้เอารัดเอาเปรียบอิสราเอลและกิเลอาดโดยเฉพาะ ดู 2 พงศกัศตรีย์ 10:32-33, 13:3,7 นั่นดูเหมือนเป็นฟางเส้นสุดท้ายแล้วสำหรับพระเจ้า เพราะเหตุนี้ซีเรียจึงนำพระพิโรธของพระเจ้ามาต่อสู้ตัวมันเอง เลื้อนเหล็กสำหรับนวดข้าวเป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของการปฏิบัติที่โหดเหี้ยม เครื่องมือนวดข้าวปกติแล้วเป็นเครื่องมือทำด้วยไม้ซึ่งมีน้ำหนักเบา แต่เครื่องมือเหล็กก็จะทำลายข้าวในที่มันต้องนวด ความคิดตรงนี้ก็คือน้ำซีเรียได้ข่มเหงกิเลอาดซึ่งเป็นดินแดนด้านทิศตะวันออกของอิสราเอลอย่างโหดเหี้ยม

4 แต่เราจะส่งไฟเข้ามาในเรือนของฮาซาเอล ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเบนฮา

คัดเลีย ฮาซาเอลเป็นกษัตริย์ของซีเรียในช่วงรัชสมัยของเยโฮอาหัทส กษัตริย์แห่งอิสราเอล นอกจากนี้ เขายังบีบบังคับอิสราเอลตลอดสมัยของเยโฮอาหัทสอีกด้วย ดู 2 พงศกษัตริย์ 13:22 เบนฮาดัดเป็นบุตรของฮาซาเอล พระเจ้าจึงตรัสล่วงหน้าประมาณอีก 55 ปีต่อมาว่าการพิพากษา กำลังจะตกแก่ซีเรียและดามัสกัส ปราสาททั้งหลายของเบนฮาดัดบุตรของฮาซาเอลจะถูกไฟเผา

5 เราจะหักคาลประตูเมืองดามัสกัส และตัดผู้ที่อาศัยอยู่ออกเสียจากที่ราบอาเวน และผู้
นั้นที่ถือคทาจากวงศ์วานของเอเดน และประชาชนซีเรียจะต้องตกไปเป็นเชลยยังเมืองคิร์” พระ
เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ คาลประตูของดามัสกัสอาจหมายถึงคาลประตูเมืองนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง
เมืองดามัสกัสจะถูกตีแตกโดยกองกำลังที่เป็นศัตรู โดยอาจเป็นกองกำลังของอัสซีเรีย อาเวนเป็น
เมืองหนึ่งในซีเรียซึ่งขึ้นชื่อในเรื่องวิหารรูปเคารพต่างๆของมัน มันจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน ชื่อ
เอเดน มีความหมายตรงตัวว่า 'ความน่าอภิรมย์' และอาจหมายถึงหุบเขาหนึ่งที่อยู่ระหว่างซีเรีย
กับเลบานอน โดยเป็นที่รู้จักในวันนี้ว่าหุบเขาเบคา (Bekaa) ราชวงศ์ซีเรียจะไม่พำนักที่นั่นอีกต่อ
ไป ประชาชาติแห่งซีเรียจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในเมืองคิร์ อันหลังนี้เป็นเขตแดนหนึ่งของ
อัสซีเรียโดยอยู่ไม่ไกลจากทะเลแคสเปียน ผู้ที่กวาดต้อนซีเรียไปเป็นเชลยย่อมเป็นคนอัสซีเรีย
เมื่อพวกเขาเข้ามาในภูมิภาคนั้นอีกประมาณหกสิบปีต่อมา ดังนั้นการพิพากษาจึงกำลังจะเกิด
แก่ซีเรียที่ชั่วช้าซึ่งมีกองบัญชาการอยู่ที่เมืองดามัสกัส

อมส 1:6-8 ฟิไลเตียคือเป้าหมายต่อไปของคำพยากรณ์ของอาโมส พระเยโฮ
วาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของกาซา สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลง
ทัณฑ์ เพราะเขากวาดประชาชนทั้งหมดไปเป็นเชลย เพื่อจะมอบให้แก่เอโดม ในรูปแบบเดียวกับ
คำพยากรณ์ก่อนหน้านั้นของอาโมส พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาของพระองค์ต่อแผ่นดิน
หนึ่งเพราะการละเมิดหลายครั้งของพวกเขา “สามครั้งและสี่ครั้ง” ตรงนี้เป้าหมายคือ เมือง
สำคัญๆของฟิไลเตียซึ่งอยู่บนที่ราบติดชายฝั่งของปาเลสไตน์ การลงโทษกำลังจะเกิดแก่คนฟิไล
เตียเพราะการบีบบังคับของคนฟิไลเตียที่กระทำต่อยูดาห์

ความเป็นศัตรูของคนฟิไลเตียที่มีต่ออิสราเอลโดยทั่วไปและต่อยูดาห์โดยเฉพาะก็
ยาวนานและน่าเกลียด ที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้คือหนึ่งในเหตุการณ์สองครั้งในความเป็นศัตรูที่มีมา

ยาวนานนั้น ดู 2 พงศาวดาร 21:17 และ 28:17-18 เราไม่ทราบว่าเป็นการรุกรานและการกวาดไปเป็นเชลยอันไหน แม้การรุกรานใน 2 พงศาวดาร 28:17-18 เกี่ยวข้องกับคนเอโดมจริงๆก็ตาม เหตุการณ์ครั้งนั้นมิได้เกิดขึ้นจนหลังจากอาโมสเสียชีวิต แต่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงทราบเรื่องนี้ล่วงหน้า ไม่ว่าจะกรณีใด การพิพากษาโดยอัสซีเรียที่ถูกพยากรณ์ไว้ก็จะเกิดขึ้นในอนาคต แม้กระทั่งในตอนนั้นก็ตาม บริบทที่ตามมาได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับช่วงเวลาของการพิพากษานั้น แต่บอกเพียงว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

7 แต่เราจะส่งไฟมาบนกำแพงเมืองกาซา ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้น เสีย กาซาเป็นหนึ่งในเมืองสำคัญของฟิลิสเตีย เห็นได้ชัดว่าเป็นภาพของสงครามและการพิชิตเมืองกาซา โดยไฟไม่เพียงเผาประตูเมืองเท่านั้นแต่ยังลามไปยังปราสาททั้งหลายของเมืองนั้นด้วย เราพอที่จะมองออกว่าเหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นในสมัยของเฮเซคียาห์ ดู 2 พงศาวดาร 26:6 และ 2 พงศกษัตริย์ 18:8 บาบิโลนจะทำลายฟิลิสเตียเช่นกัน ดู เยเรมีย์ 25:20 แม้มิได้ถูกกล่าวถึงอย่างเฉพาะเจาะจง อัสซีเรียก็อาจเป็นไม้พลองแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อฟิลิสเตีย พวกเขาแห่กันมาเต็มพื้นที่นั้นในอีกหกสิบกว่าปีต่อมาและจากนั้นอีกในภายหลัง

8 เราจะตัดผู้ที่อาศัยอยู่ออกเสียจากอัสโดด และผู้ที่ถือศทาออกจากเมืองอัสเคโลน เราจะหันมือของเราต่ออู้อโครน ชาวฟิลิสเตียที่เหลืออยู่จะพินาศ” องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ อัสโดด อัสเคโลนและเอ โครนล้วนเป็นเมืองของฟิลิสเตีย การพิพากษานั้นที่จะเกิดแก่ฟิลิสเตียถูกพรรณนาถึงตรงนี้ว่าเป็นการพิพากษาที่ครบถ้วน แม้เฮเซคียาห์ได้กระทำการแก้แค้นต่อคนฟิลิสเตียอยู่บ้าง เขาก็ไม่ได้กวาดล้างคนเหล่านั้นเสียสิ้นเหมือนอย่างที่มีพยากรณ์ไว้ตรงนี้ คนอัสซีเรียคือผู้ที่ทำเรื่องนั้นจนสำเร็จ

อมส 1:9-10 จุดสนใจของพระพิโรธของพระเจ้าคราวนี้หันไปยังเขตแดนเลบานอนซึ่งอยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกบ้าง พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของเมืองไทระ สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้มอบประชาชนทั้งหมดให้แก่เอโดม และไม่ได้ระลึกถึงพันธสัญญาแห่งภราดรภาพ ไทระเป็นนครหลวงของเลบานอนในสมัยนั้น เพราะการละเมิดหลายครั้งที่กระทำต่อพระเจ้าและอิสราเอล

การพิพากษาจึงจะตกแก่ไทรเซ พวกเขาเช่นเดียวกับคนฟีลิสเตียได้สมรู้ร่วมคิดกับเอโดมเพื่อต่อสู้เพื่อนบ้านของพวกเขาในอิสราเอล ข้อที่กล่าวถึงการกวาดไปเป็นเชลยซึ่งเกี่ยวข้องกับคนเอโดม ถูกกล่าวถึงในข้อ 6 และอาจรวมถึงการสมรู้ร่วมคิดกับไทรเซด้วย โยเอล 3:6 ก็พรรณนาถึงความ เป็นปฏิปักษ์ของไทรเซที่มีต่ออิสราเอล แม้ฮีรามกษัตริย์แห่งไทรเซได้เข้าร่วมทำสนธิสัญญา สันติภาพกับดาวิดและซาโลมอนแล้วก็ตาม พวกผู้ปกครองสมัยหลังเหล่านี้ของไทรเซก็มิเนย มั่นไปนานแล้ว

10 แต่เราจะส่งไฟมาบนกำแพงเมืองไทรเซ ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้น เสีย” ดังที่มีพรรณนาไว้สำหรับคนฟีลิสเตียข้างบน พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงการรุกราน การพิชิต และการทำลายล้างเมืองไทรเซและปราสาททั้งหลายของมัน ช่วงเวลาที่แน่ชัดของการพิพากษานี้ ไม่ชัดเจน นี่อาจถูกกระทำโดยแชลมานเนเซอร์ กษัตริย์แห่งคนอัสซีเรียในสมัยของยูเลอัส กษัตริย์ ของชาวไทรเซ แน่แน่นอนว่ามันถูกทำลายโดยบาบิโลนในเวลาต่อมา ดู เอเสเคียล 26

อมส 1:11-12 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการณ์ระเมิดของเมืองเอโดม สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้ไล่ตามน้องของเขาด้วยดาบ และ สลัดความสงสารทิ้งเสียสิ้น ความโกรธของเขาบั่นทอนอยู่ตลอดเวลา และความพิโรธของเขาก็มี อยู่เป็นนิตย์ จุดสนใจของพระพิโรธของพระเจ้าคราวนี้หันไปหาเอโดมบ้าง ซึ่งเป็นเขตแดนทาง ทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอิสราเอลและอยู่ทางทิศใต้ของทะเลตาย เพราะการละเมิดหลายครั้งต่อ อิสราเอลและความชั่วร้ายโดยทั่วไป เอโดมก็จะถูกพิพากษาเช่นกัน ปัจจัยที่ทำให้ความบาปของ เอโดมเลวร้ายยิ่งขึ้นก็คือว่าพวกเขาเป็นญาติตามสายโลหิตกับอิสราเอล เอโดมเป็นอีกชื่อหนึ่ง สำหรับพวกลูกหลานของเอซาวพี่ชายของยาโคบ พวกเขาได้เก็บงำความเป็นปฏิปักษ์ต่อ อิสราเอลไว้มานาน โดยรวมถึงการไม่ยอมให้อิสราเอลผ่านเข้าแผ่นดินของตนในสมัยการอพยพ ด้วย ดู กัณดารวิถี 20:18-20 ความเป็นปฏิปักษ์นั้นดำเนินต่อมานานแล้ว มันถูกหมายเหตุไว้ กระทั่งใน 2 พงศาวดาร 28:17 ด้วยซ้ำ เพราะความเกลียดชังอันยาวนานที่มีต่อประชาชนที่ถูก เลือกระของพระเจ้า การพิพากษาจึงจะตกแก่เอโดม

12 แต่เราจะส่งไฟมาบนเมืองเทมาน ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองโบสร่าห์” ทั้งเทมานและโบสร่าห์เป็นนครสำคัญแห่งเอโดม พระเจ้าตรัสล่วงหน้าว่าพวกเขาจะถูกพิชิตและถูกไฟเผาแน่นอนว่านี่ถูกทำให้สำเร็จจริงโดยเนบูกัดเนซซาร์ตามที่มีพยากรณ์ไว้ในเยเรมีย์ 49:7 และหนังสือโอบาดีห์

อมส 1:13-15 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของคนอัมโมน สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาได้ฝ่าท้องหญิงมีครรภ์ในเมืองกิเลอาด เพื่อจะขยายอาณาเขตของตน คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปยังนครรัฐอัมโมนบ้าง นี่เป็นเขตแดนทางทิศตะวันออกของกิเลอาดและตรงกันกับพื้นที่ตอนกลางของรัฐจอร์แดนในปัจจุบัน พวกเขาเองก็มีความผิดเรื่องการละเมิดหลายครั้งต่ออิสราเอลผู้เป็นประชาชนที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าเช่นกัน ความโหดเหี้ยมของการฆ่าเด็กทารกที่ยังไม่เกิดด้วยดาบถูกปฏิบัติโดยประชาชาติอื่นๆ ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:16 และ โสเซยา 13:16 อัมโมนได้โจมตีกิเลอาดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอลและกระทำความโหดเหี้ยมนี้ต่อพวกผู้หญิงชาวอิสราเอล เหตุจูงใจของพวกเขามีเพียงเพื่อที่จะขยายอาณาเขตของตนเท่านั้น ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงประกาศการลงทัณฑ์อย่างรุนแรงต่ออาณาจักรที่ชั่วร้ายและโหดเหี้ยมนี้

14 แต่เราจะจุดไฟขึ้นในกำแพงเมืองรับบ่าห์ และไฟจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้นเสีย พร้อมด้วยเสียงโห่ร้องในวันทำศึก พร้อมด้วยพายุลมอันแรงกล้าในวันที่มีลมหมุน รับบ่าห์เป็นนครสำคัญของอัมโมนและตรงกับกรุงอัมโมน ประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน ดังที่พระเจ้าได้ตรัสล่วงหน้าเรื่องการพิชิตและการเผากรุงอื่นๆของภูมิภาคนั้น รับบ่าห์ก็จะถูกไฟเผาเช่นกัน ผู้ที่ทำการนี้อาจเป็นบาบิโลน ดู เยเรมีย์ 49:1-5

15 กษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะตกไปเป็นเชลย ทั้งตัวท่านและเจ้านายของท่านด้วย” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ กษัตริย์ที่ว่านี้อาจเป็นบาอาลิส เขาเป็นผู้สมคบในการฆาตกรรมเกดาลิยาห์ผู้ที่กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ตั้งไว้ปกครองพวกยิวที่เหลือในยูเดีย ดูเยเรมีย์ 40:14 เนบูกัดเนซซาร์

ซาร์จึงใช้เนบูซาระดานมาต่อสู้อัมโมนและทำลายมันเสีย การนับถือพระโมเลคก็ถือกำเนิดขึ้นใน
อัมโมนและให้เหตุเพิ่มเติมแก่พระเจ้าที่จะทรงทำลายประชาชาติที่ชั่วร้ายเช่นนั้น

ภาพรวมของอามอส 2: เนื้อหาส่วนที่ถูกเริ่มต้นในบทที่แล้วดำเนินต่อไป – การพิพากษา
ที่มีต่อประชาชาติทั้งหลายที่ชั่วร้าย อย่างไรก็ตาม หลังจากประกาศการพิพากษาต่อโมอับแล้ว
พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็หันความสนใจของพระองค์ไปยังยูดาห์และจากนั้นก็
อิสราเอล เนื้อหาส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้จะมุ่งเน้นที่เรื่องของพวกเขา

ออส 2:1-3 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของเมืองโมอับ
สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้เผากระดูกของกษัตริย์เอโดมให้
เป็นปูน เพราะการละเมิดหลายครั้งของโมอับ การพิพากษาจึงกำลังจะมา โมอับเป็นเขตแดนที่อยู่
ทางทิศตะวันออกของทะเลตายในสมัยพระคัมภีร์ เมื่อเยโฮรัมแห่งอิสราเอล เยโฮชาฟัทแห่งยู
ดาห์ และกษัตริย์แห่งเอโดมร่วมกันต่อสู้เมซากษัตริย์แห่งโมอับ ฝ่ายหลัง (ซึ่งล้มเหลวในการศึก
เพื่อที่จะตีฝ่าไปหากษัตริย์แห่งเอโดม) ก็จับบุตรชายหัวปีของกษัตริย์แห่งเอโดมมาและถวายเขา
เป็นเครื่องเผาบูชาบนกำแพงกรุงนั้น ดู 2 พงศกษัตริย์ 3:27 บุตรชายของกษัตริย์องค์นั้นถูกกล่าว
ถึงตรงนี้เป็นกษัตริย์องค์ที่เขาเองเป็นรัชทายาท เพราะความโหดเหี้ยมนี้เอง พระเจ้าจึงทรง
สัญญาเรื่องการพิพากษา หินโมของพระเจ้าบดอย่างช้าๆ แต่พวกมันบดอย่างละเอียดยิ่งนัก

2 แต่เราจะส่งไฟมาบนโมอับ และไฟนั้นจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเครีโทเสียด
และโมอับจะตายท่ามกลางเสียงสับสนอลหมาน ท่ามกลางเสียงโห่ร้องและเสียงแตร เครีโทเป็น
นครใหญ่หนึ่งของโมอับและพระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงความพินาศที่จะมาของมัน เช่นเดียวกับ
นครอื่นๆของภูมิภาคนั้น ปราสาททั้งหลายของมันจะถูกทำลาย

3 เราจะตัดผู้วินิจฉัยออกเสียจากท่ามกลางเมืองนั้น และจะประหารเจ้านายทั้งหลายของ
เมืองนั้นเสียพร้อมกับผู้วินิจฉัย" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ผู้นำที่ชั่วร้ายของโมอับจะถูก

ทำลาย อีกครั้งที่การทำลายที่จะมานี้ อาจเป็น โดยน้ำมือของเนบูกัดเนสซาร์เมื่อบาบิโลนยกทัพมา
ทั่วภูมิภาคนั้น เรื่องนี้ถูกพยากรณ์ไว้อย่างชัดเจนในเยเรมีย์ 48

อมส 2:4-5 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของยูดาห์ สาม
ครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาปฏิเสธไม่รับพระราชบัญญัติของพระ
เยโฮวาห์ และมีได้รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และการมุสาของเขาได้พาให้เขาหลงเงินไป
ตามเยี่ยงที่บิดาของเขาได้ดำเนินมาแล้ว

หลังจากได้พรรณนาถึงการพิพากษาที่จะเกิดแก่ประชาชนชาติคนต่างชาติทั้งหลายที่ชั่วร้าย
ของภูมิภาคนั้นแล้ว คราวนี้พระเจ้าทรงหันความสนใจของพระองค์มาที่ยูดาห์สักครู่ซึ่งเป็น
อาณาจักรฝ่ายใต้ของยูดาห์ พวกเขาจะต้องรับการพิพากษาเช่นกันเพราะความบาปของพวกเขา
ที่กระทำต่อพระเจ้าของพวกเขาเอง กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ยูดาห์ได้ (1) ดูหมิ่นพระราชบัญญัติ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า (2) พวกเขาไม่ได้รักษาพระบัญญัติต่างๆของพระเจ้า (3) พวกเขาได้เต็มใจ
ยอมรับการมุสาต่างๆของการนับถือรูปเคารพที่ว่าพระต่างด้าวทั้งหลายจะช่วยพวกเขาให้พ้นและ
ทำให้พวกเขาเจริญรุ่งเรือง นำเสรีภาพการนับถือรูปเคารพได้ระบวมมาถึงกระทั่งประชาชนของ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าด้วย

5 แต่เราจะส่งไฟมาบนยูดาห์ และไฟนั้นจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเยรูซาเล็ม
เสีย" ดังนั้นพระเจ้าจึงตรัสล่วงหน้าถึงการพิพากษาซึ่งจะเกิดแก่เยรูซาเล็ม แม้มิได้สาธยายไว้
การพิพากษานั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นมาโดยบาบิโลนซึ่งเกิดขึ้นจริงปี 586 ก่อน ค.ศ.

อมส 2:6-8 เป้าหมายหลักของคำพยากรณ์นี้ของอาโมสจึงเริ่มปรากฏให้เห็น
ชัดเจน พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของอิสราเอล สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะ
ไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้ขายคนชอบธรรมเอาเงิน และขายคนขัดสนเอารองเท้าคู่
เดียว จุดสนใจของเนื้อหาส่วนที่เหลือของหนังสืออาโมสอยู่ที่ความบาปของอิสราเอล โดย
เฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือ พวกเขาเช่นเดียวกับประชาชนชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติที่นับถือ
พระต่างด้าวซึ่งอยู่รอบตัวพวกเขามีความผิดในเรื่องการละเมิดต่างๆที่น่าเกลียดที่กระทำต่อ

พระเจ้าของพวกเขา อิสราเอลได้กลายเป็นผู้เสื่อมทรามอย่างสิ้นเชิงไปเสียแล้ว พวกผู้วินิจฉัยก็ขายคนชอบธรรมให้เป็นทาสหากได้ราคาดี คนเหล่านั้นที่มีสิทธิอำนาจก็เสื่อมทรามเสียจนยอมรับสินบนที่เล็กน้อยขนาดรองเท้าคู่หนึ่งเพื่อขายคนจนคนหนึ่งให้เป็นทาส นี่บอกเป็นนัยถึงความชั่วร้าย ความโลภและการรับสินบนแบบสุดุดา

7 ซึ่งกระหายหาฝุ่นละอองแห่งแผ่นดินโลกบนศีรษะของคนจน และปลักคนที่ถ่อมใจ ออกเสียจากหนทางของเขา บุตรชายและบิดาของเขาเข้าหาหญิงคนเดียวกัน เพื่อลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเรา ‘ฝุ่นละอองแห่งแผ่นดินโลก’ ตรงนี้อาจเป็นภาพเปรียบเทียบของเงิน ความโลภแทรกซึมไปทั่วอิสราเอล โดยคนจนเป็นผู้ถูกเอาเปรียบ คนที่ถ่อมใจหรือคนที่มิฐานะต่ำต้อยก็มักไม่ได้รับความยุติธรรม

John Gill เขียนเกี่ยวกับวลีสุดท้ายของข้อนี้ไว้: พวกเขา “มีความผิดในเรื่องลามกเช่นนั้นคือ ไม่เพียงมีและสนุกกับหญิงแพศยาคนเดียวกันเท่านั้น แต่ยังประพฤติกามวิปริตถึงขนาดที่ว่า บุตรชายหลับนอนกับภรรยาของบิดา และบิดาหลับนอนกับภรรยาของบุตรชาย” ที่ถูกพรรณนาไว้คือการประพฤติดีศีลธรรมที่น่าเกลียดและเลวทราม อิสราเอลซึ่งเป็นประชาชนของพระเจ้าได้เสื่อมทรามลงในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของความวิปริตทางเพศ นอกจากนี้ คำที่แปลว่า หญิง (นออาราห์) มีความหมายพื่อนๆว่า ‘เด็กผู้หญิง’ คนหนึ่ง นี่บอกเป็นนัยถึงการชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กและการลวนลามเด็กผู้หญิงโดยพวกผู้ชายทั้งหนุ่มและแก่ ความเสื่อมทรามเช่นนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นต่อจากการละทิ้งความจริง

8 ตัวเขาเองนอนอยู่ข้างแท่นบูชาทุกแท่น อยู่บนเสื้อผ้าที่เขายึดมาเป็นประกัน และในนิเวศแห่งพระของเขา เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่นสำหรับผู้ที่ถูกปรับโทษ ความชั่วร้ายแบบเยอหยิ่งถูกพรรณนาถึงเพิ่มเติม เสื้อผ้าที่ถูกยึดเอาไปจากผู้อื่นเพื่อเป็นของประกันถูกทำให้เสียไปเมื่อพวกคนรวยที่ฉ้อฉลใช้เสื้อผ้าเหล่านั้นเพื่อเอนกายลงและดื่มเหล้าเมามาอยู่บนเสื้อผ้าเหล่านั้นที่วิหารรูปเคารพประจำท้องถิ่น การไม่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น การฉ้อฉล การทำผิดศีลธรรมอย่างน่าเกลียด ความโลภและความชั่วร้ายโดยทั่วไปได้กลายเป็นลักษณะเฉพาะตัวของอิสราเอลไปเสีย

แล้ว ในหนังสือผู้พยากรณ์เล่มอื่นๆ แทบไม่มีการกล่าวโทษความบาปของอิสราเอลที่รุนแรงกว่า
ตรงนี้

อมส 2:9-10 เรายังได้ล้างผลาญคนอโมไรต์ตรงหน้าเขา ซึ่งส่วนสูงของเขา
เหมือนอย่างความสูงของต้นสนสินีตาร์ และเป็นผู้ที่แข็งแกร่งอย่างกับต้นโอ๊ก เราทำลายผลข้างบน
ของเขาเสีย และทำลายรากข้างล่างของเขาเสีย คนอโมไรต์ได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอันมา
ก่อนการพิชิตแผ่นดินนั้น โดยอิสราเอลภายใต้โยชูวา พวกเขามีความผิดในเรื่องเลวทรามคล้ายๆ
กันนี้และพระเจ้าได้ทรงทำลายพวกเขาเพราะเหตุนี้ แม้คนอโมไรต์มีสภาพภายนอกเป็นเหมือน
ประชาชาติหนึ่งที่ทรงอำนาจ พระเจ้าก็ทรงทำลายพวกเขาเสีย

10 เรานำเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และได้นำเจ้าถึงสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร เพื่อจะได้
กรรมสิทธิ์ที่ดินของคนอโมไรต์ เกือบกว่าอิสราเอลจะลืม พระเจ้าทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกว่า
พระองค์ทรงนำพวกเขาออกจากอียิปต์เพื่อยึดครองแผ่นดินของคนอโมไรต์เป็นกรรมสิทธิ์
การเสียดสีตรงนี้ก็โดดเด่น อิสราเอลซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เข้าไปอยู่แทนที่คนอโม
ไรต์ได้เสื่อมทรามลงในความบาปไม่ต่างจากความบาปของคนอโมไรต์

อมส 2:11-12 เราได้ตั้งบุตรชายบางคนของเจ้าให้เป็นผู้พยากรณ์ และได้ตั้งชาย
หนุ่มบางคนของเจ้าให้เป็นพวกนาซีร์ โอ คนอิสราเอลเอ๋ย ไม่เป็นความจริงดังนี้หรือ" พระเยโฮ
วาห์ตรัสดังนี้แหละ ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงตั้งพวกผู้พยากรณ์ขึ้นจากวงศ์วานของ
อิสราเอลเพื่อเตือนพวกเขาถึงความบาปของพวกเขา พระองค์ได้ทรงตั้งพวกนาซีร์ขึ้น เช่น แซม
สัน ซามูเอล และคนอื่นๆ เพื่อวางแบบอย่างในเรื่องการดำเนินชีวิตที่แยกออกและบริสุทธิ์
พระเจ้าจึงทรงถามอิสราเอลว่าพวกเขาไม่รู้เรื่องนี้หรือ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

12 "แต่เจ้าทั้งหลายได้กระทำให้พวกนาซีร์ดื่มเหล้าองุ่น และบัญชาพวกผู้พยากรณ์สั่งว่า
'เจ้าอย่าพยากรณ์เลย' ถึงกระนั้น อิสราเอลตลอดหลายปีนั้น ได้ทำให้พวกนาซีร์เสื่อมทรามลง
และคอยหาทางที่จะทำให้พวกผู้พยากรณ์หุบปากเสีย ดู อีสยาห์ 30:10

อมส 2:13-16 ดูเถิด เจ้ากดเราลง เหมือนเกวียนที่เต็มไปด้วยฟ่อนข้าวกดยัดลง โดย
ใช้ภาพเปรียบของเกวียนเล่มหนึ่งที่มีข้าวที่ถูกเกี่ยวแล้วบรรจุอยู่เต็ม พระเจ้าทรงพรรณนาว่า
พระองค์ทรงถูกกดลงด้วยความบาปของอิสราเอล พระองค์ทรงถูกกดลงด้วยความชั่วร้ายของ
พวกเขา

14 ฉะนั้นการหนีจะประลาดไปจากผู้มีผีทำรวดเร็ว คนที่แข็งแรงจะไม่สามารถเสริม
กำลังของเขา คนที่มีกำลังมากจะช่วยชีวิตของตนก็ไม่ได้ ดังนั้นการพิพากษาจึงกำลังจะมาและ
พวกเขาจะหนีพ้นไปไม่ได้ พวกคนที่ว่องไวของแผ่นดินนั้นจะไม่สามารถวิ่งหนีพ้นจากสิ่งที่
กำลังจะมานั้นได้ พวกคนที่แข็งแรงจะไม่สามารถดึงตัวเองให้พ้นจากการพิพากษาที่จะมานั้นได้

15 ผู้ที่ถือคัมภีร์จะไม่ยืนยงอยู่ได้ ผู้มีผีทำเร็วก็ช่วยตัวเองให้รอดพ้นไม่ได้ หรือผู้ที่ขี้มำก
ช่วยตัวเองให้รอดพ้นไม่ได้เหมือนกัน อาวุธยุทธโศภกรณ์ต่างๆแห่งการสงครามและเครื่องมือ
ต่างๆแห่งการสงครามก็ไม่อาจช่วยพวกเขาให้พ้นได้ พลະกำลังทางทหารจะล้มเหลวเมื่อพระเจ้า
ทรงพิพากษาอิสราเอล

16 และผู้ที่มิใช่ใจกล้าหาญท่ามกลางผู้มีกำลังเข้มแข็งเหล่านั้นจะหนีไปอย่างเปลือยเปล่าใน
วันนั้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ และหากผู้ใดจะหนีไปในวันแห่งการพิพากษานั้น เขาก็จะ
ถอดทิ้งชุดเกราะและเครื่องแต่งกายทั้งสิ้นเพื่อที่จะหนีไปได้เร็วขึ้น ความบาปของอิสราเอลกำลัง
จะตามทันพวกเขาและพระเจ้าจะทรงพิพากษาพวกเขาอย่างแสนสาหัส

ภาพรวมของอโมส 3: ขณะที่บทที่แล้วกล่าวถึงยูดาห์และอิสราเอลแบบเป็นรายตัว ใน
บทถัดไปนี้พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ตรัสกับ 'วงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น' ในข้อ 1-8
พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาต่างๆต่ออิสราเอลและในข้อ 9-15 พระเจ้าทรงพรรณนาว่าพวกเขา
ไม่แตกต่างจากประชาชาติอื่นๆเลย

อมส 3:1-2 โอ คนอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวาทะนี้ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกล่าว
โทษท่านทั้งหลาย คือกล่าวโทษหมดทั้งครอบครัวซึ่งเราได้นำออกจากแผ่นดินอียิปต์ว่า ในสอง
บทที่แล้ว พระเจ้าได้ประกาศคำเตือนเรื่องการพิพากษาต่อประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ
ของภูมิภาคนั้น พระองค์ยังได้ทรงเตือนทั้งยูดาห์และอิสราเอล (มากยิ่งขึ้น) ถึงการพิพากษาที่จะ
มาด้วย บัดนี้พระเจ้าทรงหันความสนใจของพระองค์ไปยัง “ทั้งครอบครัวซึ่งเราได้นำออกจาก
แผ่นดินอียิปต์” พระเจ้าจะทรงกล่าวโทษประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นต่อไปเพราะความบาปของ
พวกเขา

2 "ในบรรดาครอบครัวทั้งสิ้นในโลกนี้ เจ้าเท่านั้นที่เรารู้จัก ดังนั้นเราจึงจะลงโทษเจ้า
เพราะความชั่วช้าทั้งสิ้นของเจ้า จากประชาชาติทั้งหมดของแผ่นดินโลก พระเจ้าได้ทรงเลือก
ประชาชาติเดียวเท่านั้นและพระองค์ได้ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาโดยเฉพาะ แน่แน่นอนว่า
ประชาชาตินั้นคืออิสราเอล – ทั้งยูดาห์และอาณาจักรฝ่ายเหนือ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของ
พวกเขาและพวกเขาเป็นประชาชนของพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์จะทรง
ลงโทษพวกเขาเป็นพิเศษเพราะความชั่วช้าทั้งสิ้นของพวกเขา ใครสักคนกล่าวไว้ว่า “เมื่อ
ประชาชนของพระเจ้าไม่ถวายเกียรติแก่พระองค์ พระองค์ก็ทรงถวายเกียรติพระองค์เองโดยการ
ลงโทษพวกเขา”

อมส 3:3 สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือนอกจากทั้งสองจะได้ตกลงกันได้
ก่อน คำถามนี้ไม่ต้องการคำตอบ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว มันเป็นเรื่องจริงอย่างหนึ่ง เมื่อมี
ความไม่เห็นพ้องกันระหว่างคนสองฝ่าย พวกเขาก็จะไม่อาจเดินในสามัคคีธรรมด้วยกันได้
พระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ อิสราเอลปนเปื้อนไปด้วยความบาป นอกจากนี้ อิสราเอลยังไม่มี
ความปรารถนาที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าด้วย ดังนั้น มันจึงไม่มีการเห็นพ้องตรงกัน มีแต่
ความขัดแย้งกัน ทั้งสองฝ่ายกำลังเดินไปคนละทาง พระเจ้าทรงเป็นความบริสุทธิ์ที่ถูกแสดงเป็น
บุคคล อิสราเอลเปราะบางไปด้วยความบาป ไม่อาจมีสามัคคีธรรมร่วมกันได้

อมส 3:4-6

ถึงโตจะแผดเสียงดังอยู่ในป่าเมื่อมันไม่มีเหยื่อหรือ ถ้าสิงโตหนุ่ม

จับสัตว์อะไรไม่ได้เลย มันจะร้องออกมาจากถ้ำของมันหรือ คำถามแบบไม่ต้องการคำตอบ
ปรากฏเป็นชุดตรงนี้ พวกสิงโตคำรามตอนที่พวกมันเห็นเหยื่อ พวกมันคำรามเมื่อพวกมันจับ
เหยื่อของพวกมันได้ พระเจ้าก็จะทรงเปล่งเสียงคำรามต่ออิสราเอลเพราะความบาปของพวกเขา
เช่นกัน

5 ถ้าไม่มีเหยื่อล่อไว้ นกจะลงมาติดกับบนดินได้หรือ ถ้าไม่มีอะไรเข้าไปติดกับ กับจะลั่น
จิ้งจอกดินได้หรือ พวกนกข้อมไม่ถูกจับในกับดักเมื่อไม่มีกับดักถูกวางไว้ ตรงกันข้าม พวก
พรานล่านกข้อมไม่เอากับดักของตนไปจนกว่าพวกเขาจับนกได้สักตัว เช่นเดียวกันพระเจ้ำก็จะ
ไม่ทรงถอนคนอัสซีเรียไปจากการเป็นกับดักแก่อิสราเอลด้วย

6 เขาจะเป่าแตรในเมือง และประชาชนไม่ตกใจกลัวอะไรหรือ จะมีภัยตกอยู่ในเมืองหนึ่ง
เมืองใดหรือ นอกจากว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเอง แตรถูกเป่าในอิสราเอลสมัยโบราณเพื่อเป็น
วิธีในการส่งสัญญาณเตือนทางทหารและป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนด้วย เสียงแตรบางชนิดบ่งบอก
ว่าศัตรูกำลังจะเข้ามาโจมตี ดังนั้น เมื่อเสียงเตือนภัยดังขึ้นในนครใด ประชาชนก็จะรู้สึกกลัว
อย่างแน่นอน การประยุกต์ใช้ภาพเปรียบเทียบหลายประการนี้จึงถูกแสดงให้เห็นชัดเจน เมื่อความร้าย
(นั่นคือ ความเดือดร้อนโดยการรุกราน) กำลังเข้ามาใกล้กรุงสะมาเรียหรือกรุงเยรูซาเล็ม มันก็จะ
ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่ออาณาจักรฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้ของ
อิสราเอลจะถูกโจมตี มันก็เป็นเพราะว่าพระเจ้าได้ทรงใช้การตีสอนนั้นมา

อมส 3:7-8

แท้จริงองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะมีได้ทรงกระทำอะไรเลย โดย

มิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้พยากรณ์ ความคิดแรกอาจเป็นไปได้ว่า
'แท้จริงองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะไม่ทรงกระทำอะไรเลยนอกจากพระวาทะของพระองค์'
พระเจ้าจะทรงกระทำตามพระวาทะของพระองค์! พระองค์จะทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ได้ตรัส
ไว้แล้ว และพระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระวาทะนั้นแล้วแก่บรรดาผู้พยากรณ์ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของ
พระองค์

8 ถึงโตแตกเสียงร้องแล้ว ผู้ใดจะไม่กลัวบ้าง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแล้ว จะมีผู้ใดที่จะไม่พยากรณ์หรือ" เหมือนกับที่สิงโตคำรามและทำให้เกิดความกลัว เมื่อพระเจ้าตรัส ผู้พยากรณ์ก็ต้องพยากรณ์ คำพยากรณ์เรื่องการพิพากษาที่จะมานั้นควรทำให้เกิดความกลัวเหมือนกับที่เสียงคำรามของสิงโตตัวหนึ่งทำให้เกิดความกลัว

อมส 3:9-11 จงประกาศในปราสาททั้งหลายที่อชโอด และในปราสาททั้งหลายในแผ่นดินอียิปต์ และกล่าวว่า "จงประชุมกันบนภูเขาแห่งสะมาเรีย และพินิจดูความโกลาหลอันยิ่งใหญ่มากมายและผู้ที่ถูกกดขี่ทั้งหลายท่ามกลางเมืองนั้น" นี่เท่ากับว่าพระเจ้าทรงเรียกคนอื่นๆ ให้เป็นประจักษ์พยานถึงความบาปที่กำลังเกิดขึ้นในอิสราเอล อชโอดเป็นหนึ่งในนครสำคัญของคนฟิลิสเตีย ดังนั้นทั้งคนฟิลิสเตียและคนอียิปต์จึงถูกเรียกให้ไปยังเทือกเขาแห่งสะมาเรีย และเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นที่นั่น – ความฉ้อฉลและการบีบบังคับในท่ามกลางสะมาเรียซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ

10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะเขาไม่รู้จักที่จะกระทำให้อุทู่คือผู้ที่ล้มสมการุนแรงและการโจรกรรมไว้ในปราสาททั้งหลายของเขา" (พวก) เขาที่ว่านี่คือ อิสราเอล อิสราเอลไม่รู้จักที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง มันไม่อยู่ในหนังสือกฎการเล่นของพวกเขา แต่ในสะมาเรีย (นั่นคืออิสราเอล) พวกเขาล้มสมการุนแรงและการโจรกรรม และความฉ้อฉลเช่นนั้นก็มีกองบัญชาการใหญ่อยู่ในปราสาททั้งหลายของแผ่นดินนั้น – ตั้งแต่เยโร โบอัมที่ 2 จนถึงพวกเจ้านายของเขา แผ่นดินนั้นฉ้อฉลตั้งแต่ระดับบนลงมา

11 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า "จะมีปฏิปักษ์ผู้หนึ่งมาล้อมแผ่นดินไว้ และเขาจะบันทึกโทษก้ำกึ่งเสียจากเจ้า และปราสาททั้งหลายของเจ้าจะถูกปล้น" เพราะความชั่วร้ายและความฉ้อฉลของอิสราเอล พระเจ้าจึงทรงบัญญัติว่าจะส่งปฏิปักษ์ผู้หนึ่งมาต่อสู้นั้น ปฏิปักษ์ผู้นั้นคือ แซลมานเนเซอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย เขาจะคว้าขุมกำลังของอาณาจักรฝ่ายเหนือและปราสาททั้งหลายของกษัตริย์แห่งอาณาจักรนั้นจะถูกปล้น

อมส 3:12

พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ผู้เลี้ยงแกะซึ่งเอาขาสองขาหรือหูขึ้น

หนึ่งมาจากปากสิงโตได้นั้นใด คนอิสราเอลผู้อยู่ที่มุมหนึ่งของเตี้ยในสะมาเรีย และบนที่นอนใน
คามัสกัสจะได้รับการช่วยให้พ้นได้ฉนั้น" อาโมสเขียนจากประสบการณ์ในการเป็นผู้เลี้ยงแกะ
คนหนึ่ง เขาได้เห็นแกะถูกฉีกโดยพวกสิงโตแล้ว ในการเผชิญหน้ากับพวกสิงโต (อาจเป็นสิงโต
ภูเขาหรือแมวป่า) พวกผู้เลี้ยงแกะก็จะชิงเอาส่วนที่เหลือของแกะมาจากสัตว์นักล่านั้น – ขาสอง
ขาหรือหูข้างหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง แมวป่าตัวนั้น ได้กัดกินและเขมือบแกะตัวนั้นไปแล้ว ในแบบ
เดียวกัน อัศจรรย์ก็จะกัดกินอาณาจักรฝ่ายเหนือ (นั่นคือ สะมาเรีย) และหลายส่วนของยูดาห์ด้วย
เตี้ยและที่นอนที่นี้อาจหมายถึงเก้าอี้แบบชาวตะวันออกหรือเก้าอี้ยาว ไม่ว่าจะอันไหน
มันก็หมายถึงการใช้ชีวิตอย่างหรูหราซึ่งถูกสงวนไว้สำหรับกษัตริย์และราชสำนักของเขาเท่านั้น
ขณะเดียวกัน เยโรโบอัมที่ 2 ได้ขยายอาณาจักรของตนเพื่อรวมเมืองคามัสกัสเข้าไว้ด้วย ดู 2 พงศ
กษัตริย์ 14:25, 28 ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าอัศจรรย์จะลากพวกชนชั้นสูงแห่งสะมาเรียและ
คามัสกัส (ซึ่งอยู่ใต้การควบคุมของสะมาเรีย) ไปจากเก้าอี้นอนของพวกเขาเหมือนสิงโตภูเขาตัว
หนึ่งที่ลากแกะตัวหนึ่งไป

อมส 3:13-15

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า "ฟังซิ และ

เป็นพยานกล่าวโทษวงศ์วานของยาโคบเถิด อาโมสถูกสั่งให้ฟังและเทศนาแก่วงศ์วานของยา
โคบ – สะมาเรียและอาณาจักรฝ่ายเหนือ (คนอื่นๆก็เสนอว่าคนเหล่านั้นที่ถูกเรียกให้ฟังคือ คนฟี
ลิสเตียและคนอียิปต์ตามที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 9 หากเป็นเช่นนั้นจริง พวกเขาก็จะเป็นพยานใน
อิสราเอลถึงความชั่วร้ายที่มีอยู่ในนั้น อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมแบบหลังดูเหมือนไม่น่าจะใช้)

14 ว่าในวันที่เราทำโทษอิสราเอลเรื่องการละเมิดของเขา เราจะทำโทษแทนบูชาทั้งหลาย
ของเมืองเบธเอลด้วย เริงงอนที่แทนบูชานั้นจะถูกตัดออกและตกลงที่ดิน ในเนื้อหาก่อนหน้านั้น
พระเจ้าทรงกล่าวโทษอิสราเอลเพราะความบาปของพวกเขา ในวันที่พระองค์จะทรง
พิพากษาพวกเขาเพราะความบาปเหล่านั้น พระองค์จะทรงทำโทษการนับถือรูปเคารพแห่งแทน
บูชาเหล่านั้นของเมืองเบธเอลด้วย อย่างน้อยรูปลูกวัวทองคำหนึ่งในสองรูปนั้นอยู่ที่นั่นพร้อม
กับแทนบูชาของมัน แทนบูชาที่เมืองดานดูเหมือนจะไม่ได้ถูกใช้งานแล้วและอาจถูกย้ายไปยัง

เมืองเบธเอลแล้ว นั่นอาจเป็นเหตุที่ว่าทำไมแท่นบูชาต่างๆที่เมืองเบธเอลถึงถูกกล่าวถึงในรูป
พหูพจน์โดยแท่นบูชาเดิมสำหรับรูปปลุกวัวทองคำนั้นเป็นแท่นสำคัญกว่า ไม่ว่าจะกรณีใดเมื่ออัส
ซีเรียแห่เข้ามาในภูมิภาคนั้น แท่นบูชารูปเคารพเหล่านั้นสำหรับการนมัสการรูปปลุกวัวนั้นก็จะถูก
พังและถูกทำลายเสีย เจริงอนคือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงพลังกำลังและเชิงอนของแท่นบูชาเหล่านี้
นั้นจะถูกตัดออกซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไร้สมรรถภาพของพวกมัน ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า
แท่นบูชารูปเคารพเหล่านั้นสำหรับการนมัสการรูปปลุกวัวทองคำจะถูกทำลายเมื่อพระเจ้าทรง
พิพากษาสะมาเรีย

15 เราจะโจมตีเรือนพักฤดูหนาวพร้อมกับเรือนพักฤดูร้อน และเรือนที่ทำด้วยงาช้างจะ
พินาศ และเรือนใหญ่ๆทั้งสิ้นจะสูญสิ้นไป" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ที่ถูกพูดถึงนี้คือบ้าน
ของพวกชนชั้นสูงแห่งอิสราเอล – พวกชนชั้นสูงที่ร่ำรวยซึ่งรวมถึงราชวงศ์ด้วย พวกเขาเท่านั้น
มีทรัพยากรที่จะสร้างทั้งเรือนพักฤดูหนาวและเรือนพักฤดูร้อน เรือนพักฤดูหนาวถูกตั้งไว้เพื่อรับ
แสงแดดสำหรับความอบอุ่นและเรือนพักฤดูร้อนถูกสร้างไว้ในที่อกเขาและป่าทั้งหลายที่มี
อากาศเย็น เรือนที่ทำด้วยงาช้างอาจหมายถึงปราสาทหรูหราทั้งหลายที่มีการประดับตกแต่งด้วย
งาช้าง เรือนใหญ่ๆย่อมหมายถึงบ้านเรือนทั้งหลายที่เหมือนพระราชวัง ในวันที่พระเจ้าทรง
พิพากษาอาณาจักรฝ่ายเหนือ บ้านเรือนของพวกคนรวยและชนชั้นสูงจะถูกทำลาย นี่บอกเป็นนัย
อย่างชัดเจนว่าความบาปที่ใหญ่โตที่สุดของแผ่นดินนั้นอยู่ในพวกชนชั้นสูง มันมักจะเป็นเช่น
นั้นมาตลอดประวัติศาสตร์ กระนั้นเมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาแผ่นดินนั้น คนเหล่านี้จะประสบกับ
การทำลายล้าง ความมั่งคั่งของพวกเขาและวิถีชีวิตอันหรูหราของพวกเขาจะถูกทำลาย แน่แน่นอน
ว่าปราสาททั้งหลายของเยโร โบอัมที่ 2 จะถูกทำลาย

*ภาพรวมของอาโมส 4: คำกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือมีอยู่ต่อไป
ในข้อ 1-5 อิสราเอลถูกตำหนิเพิ่มเติมเพราะความบาปของพวกเขา จากนั้นในข้อ 6-13 การไม่
ยอมกลับใจใหม่ของอิสราเอลถูกสาธิตให้เห็น*

อมส 4:1-3

"แม่วัวทั้งหลายแห่งเมืองบาซานเอ๋ย จงฟังคำนี้เถิด คือผู้ที่อยู่ใน

ภูเขาสะมาเรีย ผู้ที่บีบบังคับคนยากจน และขี้คนขัดสน ผู้ที่กล่าวแก่นายของตนว่า 'เอามาซิ เราจะได้อีก' บาซานเป็นเขตแดนของอิสราเอลทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนและทะเลกาลิลี เขตแดนนี้ขึ้นชื่อในเรื่องทุ่งหญ้าที่อุดมสมบูรณ์ เห็นได้ชัดว่าพวกคนมีอำนาจจากบาซานได้ย้ายกิจการบางส่วนของตนเข้าไปในสะมาเรียและเริ่มมีจำนวนมากกว่าพวกผู้เลี้ยงแกะธรรมดๆและกิจการปศุสัตว์ต่างๆ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงพวกคนรวยและคนที่มีอำนาจซึ่งเหยียบย่ำคนจนและคนขัดสนเพื่อที่จะได้กำไรมากยิ่งขึ้น คนอื่นๆก็คิดว่าพวกคนมีอำนาจแห่งบาซานกำลังเรียกเก็บภาษีหรือบรรณาการอย่างโหดจากสะมาเรีย แม้ทรศนะแรกดูเหมือนน่าจะใช่มากกว่าก็ตาม นอกจากนี้ มีความโอหังในการบีบบังคับของพวกเขาก็ด้วย พวกเขาเฉลิมฉลองผลกำไรที่ได้มาโดยมิชอบของตนอย่างหน้าไม่อายและดื่มเหล้าฉลองอีกต่างหาก น่าสนใจที่ว่าบางคนตีความคำว่า *แม่วัวทั้งหลาย* ว่าหมายความว่าผู้บีบบังคับเหล่านี้เป็นคนกระด้างกระเดื่อง (นั่นคือ พวกรักกร่วมเพศ)

คนอื่นๆก็เสนอแนะว่าแม่วัวทั้งหลายที่ว่านี้หมายถึงเหล่าภรรยาของพวกผู้มีอำนาจแห่งบาซานที่มีส่วนร่วมในการทำธุรกิจที่คดโกงของพวกสามีของตนด้วย ไม่ว่าจะกรณีใด พวกคนมีอำนาจจากเมืองบาซานแห่งอิสราเอลก็กำลังบีบบังคับเขตแดนอื่นๆ เช่น สะมาเรีย เป็นต้น

2 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงปฏิญาณไว้ด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์ว่า ดูเถิด วันทั้งหลายจะมาถึงเจ้า เขาจะเอาขอเกี่ยวเจ้าไป จนถึงคนที่สุดท้ายของเจ้า เขาก็จะเกี่ยวไปด้วยเบ็ดตรงข้ามกับความซื่อสัตย์ที่คดคั่นในอิสราเอล พระเจ้าทรงปฏิญาณโดยความบริสุทธิ์ของพระองค์ - ความไม่มีบาปของพระองค์ วันเหล่านั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะถูกเอาออกไปจากแผ่นดินของเขาด้วยขอเกี่ยว ธรรมเนียมอันโหดเหี้ยมของอัสซีเรียก็คือ การเอาขอเกี่ยวรูจมูกของเชลยบางคนและจงพวกเขาเดินไปอย่างเจ็บปวดในฐานะเชลย เห็นได้ชัดว่านั่นเป็นวิธีที่อัสซีเรียจะจัดการกับพวกคนรวยและคนโอหังแห่งบาซาน นอกจากนี้ พระเจ้ายังตรัสล่วงหน้าถึงการลงโทษเดียวกันนี้ที่มีต่ออัสซีเรียด้วยเมื่อพระองค์จะทรงจัดการกับมันสักวันหนึ่ง ดู 2 พงศกษัตริย์ 19:28 การบีบบังคับอันทารุณ โดยคนในเขตเมืองบาซานแห่งอิสราเอลที่กระทำต่อคน

ส่วนอื่นๆของอิสราเอลจะถูกจัดการอย่างทารุณ โดยพระเจ้า พวกเขาจะเกี่ยวเหมือนที่พวกเขาได้
หว่านไว้

**3 และเจ้าจะออกไปตามช่องกำแพง แม่วัวทั้งหลายจะออกไปตามช่องตรงข้างหน้าตน
และเจ้าจะทิ้งมันเข้าไปในวังนั้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ** ความคิดตรงนี้ก็คือน่าว่า พวกคน
คดโกงและคนมีอำนาจแห่งบาชานจะพยายามหนีให้พ้นจากความพินาศโดยการย่องออกไปทาง
กำแพงที่พังทลายลงแห่งสะมาเรีย เหมือนแม่วัวทั้งหลายที่แหกออกไปจากทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ของ
พวกมัน คำว่า (พวก)มัน ที่ว่านี้อาจหมายถึงชนรุ่นหลัง (นั่นคือ ลูกหลาน) ของพวกเขาที่ถูกกล่าว
ถึงในตอนท้ายของข้อก่อนหน้า คนอื่นๆก็คิดว่า (พวก)มัน แปลได้ด้วยว่า 'พวกเจ้าเอง' อย่างหลัง
น่าจะใช้มากกว่า ในสภาพจนตรอก พวกเขาจะหนีไปยังปราสาททั้งหลายของแผ่นดินนั้นโดย
หวังว่าจะพบที่หลบภัย ความสับสนอลหม่านและความหวาดกลัวจะครอบงำในวันนั้นเมื่ออัส
ซีเรียรุกรานอาณาจักรฝ่ายเหนือ

**อมส 4:4-5 "จงมาที่เบเชเอล มาทำการละเมิด มาที่กิลกาลชึ มาทำการละเมิด
ให้ทวีมากขึ้น จงนำเครื่องสัตวบูชาของเจ้ามาทุกเช้า และนำสิบชักหนึ่งของเจ้าหลังจากสามปี**
ด้วยการประชิดประชันอันศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าทรงเรียกบรรดาคนไหว้รูปเคารพแห่งอาณาจักรฝ่าย
เหนือให้มายังเบเชเอลและละเมิดต่อไปอีก กิลกาลที่ว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งในอิสราเอล
ฝ่ายเหนือห่างไปประมาณสี่ไมล์จากซีโลห์และเบเชเอลซึ่งเป็นสถานที่แห่งปุชนียสถานและแท่น
บูชาต่างๆที่ผู้คนนมัสการรูปเคารพต่างๆ พระเจ้าจึงทรงสั่งพวกคนไหว้รูปเคารพแห่งอิสราเอล
อย่างประชิดให้ทำสิ่งที่พวกเขาทำอยู่ต่อไป เห็นได้ชัดว่าเครื่องสัตวบูชาต่างๆถูกถวายแก่รูป
เคารพเหล่านี้ทุกเช้า เช่นในพระราชบัญญัติของโมเสส พวกเขานำสิบชักหนึ่งของบรรดาพืชผล
ของตนมาทุกๆสามปี (ดู พระราชบัญญัติ 14:28, 26:12)

John Gill เขียนไว้ตรงนี้ว่า “ปีที่สามหลังจากปีสะบาโตคือ ปีแห่งการถวายสิบชักหนึ่ง
และหลังจากสิบชักหนึ่งของผลที่เพิ่มพูนขึ้นของผลต่างๆแห่งแผ่นดิน มี 'มาอาเซอร์ เชนิ'
(maaser sheni) ซึ่งเป็นสิบชักหนึ่งที่สอง ซึ่งเหมือนกับ 'มาอาเซอร์ อานี (maaser ani) ซึ่งเป็นสิบ

ซักรูปร่างของคนยากจน ซึ่งถูกยกให้แก่คนยากจน คนต่างด้าว คนกำพร้าพ่อและหญิงม่าย เพื่อที่จะรับประทาน และพวกเขาถูกร้องขออย่างประชิดประชิดให้ถือปฏิบัติกรณาวายสิบซักรูปร่างนี้ในแบบคนนับถือรูปเคารพ" กล่าวโดยสรุปก็คือ พระเจ้าทรงเรียกเหล่าคนนับถือรูปเคารพของอาณาจักรฝ่ายเหนืออย่างเหยียดหยามให้ทำสิ่งที่พวกเขาทำอยู่ต่อไป

5 จงเผาบูชาโมทนาด้วยสิ่งที่มีเชื้อ และประกาศการถวายบูชาด้วยใจสมัคร จงโฆษณาโอ คนอิสราเอลเอ๋ย เจ้ารักที่จะกระทำอย่างนี้นี่นะ" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ในทำนองเดียวกับข้างบน พระเจ้าทรงสั่งพวกคนนับถือรูปเคารพแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนืออย่างเหยียดหยามให้ทำสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติอยู่อย่างเสื่อมทรามต่อไป ขณะที่พระราชบัญญัติของโมเสสสั่งให้ถวายเครื่องบูชาโมทนาด้วยขนมปัง ไร้เชื้อ เห็นได้ชัดว่าบนแท่นบูชารูปเคารพเหล่านั้นแห่งเบธเอลและกิลกาลมีการถวายเครื่องบูชาด้วยขนมปังมีเชื้อ "เครื่องถวายบูชาด้วยใจสมัคร" หมายถึงเครื่องบูชาด้วยความสมัครใจตามที่มิพรรณนาไว้ในเลวีนิติ 1-3 นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเครื่องบูชาเช่นนั้นจะต้องถูกถวายแบบลับๆและเป็นการนมาสการพระเยโฮวาห์แบบส่วนตัว กระนั้น ในฝ่ายเหนือการถวายเครื่องบูชาดังกล่าวก็ได้ตกต่ำลงจนกลายเป็นการเสแสร้งเพื่อเอาหน้า นอกจากนี้ เครื่องบูชาเหล่านี้ อาจถูกถวายแก่รูปเคารพต่างๆอยู่ดี พระเจ้าจึงทรงต่อว่าอิสราเอลอย่างประชิดประชิดด้วยความบาปของมัน

อมส 4:6 เครื่องเตือนใจเกี่ยวกับการติสอนต่างๆในอดีตโดยพระเยโฮวาห์ถูกเริ่มต้นตรงนี้ "ทั่วไปทุกเมือง เราให้พื้นของเจ้าสะอาด สถานที่ทุกแห่งของเจ้าก็ขาดอาหาร เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ การมีพื้นสะอาดและการขาดอาหารก็หมายถึงการกัณการอาหารซึ่งพระเจ้าได้ทรงใช้มาต่อสู้อิสราเอล แน่แน่นอนว่านั่นได้เกิดขึ้นในสมัยเมื่อโยรัมเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเอลีซาเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 6:25 และ 8:1 กระนั้นก่อนรับที่นาเศรัก็ถูกหมายเหตุไว้ว่า "เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ" คำตรัสนี้จะถูกกล่าวซ้ำห้าครั้ง พระเจ้าได้ทรงพยายามถึงความสนใจของอิสราเอลมาตลอดหลายปี กระนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมกลับมาหาพระองค์

อมส 4:7-8

"เราได้ยับยั้งฝนไว้เสียจากเจ้าด้วย เมื่อก่อนถึงฤดูเกี่ยวสามเดือน เราให้ฝนตกในเมืองหนึ่ง อีกเมืองหนึ่งไม่ให้ฝน นาแห่งหนึ่งมีฝนตก และนาที่ไม่มีฝนก็เหี่ยวแห้ง พระเจ้าทรงเตือนให้พวกเขาระลึกว่าพระองค์ได้ทรงยับยั้งฝนไว้จากแผ่นดินนั้นหรือทรงทำให้ฝนตกในที่แห่งหนึ่งแต่ไม่ตกในที่อีกแห่ง นี่อาจหมายถึงสมัยของเอลิยาห์และอาหับดังที่ถูกระบุไว้ใน 1 พงศกัศัตร์ 17:1 และ 18:1

8 ดังนั้นชาวเมืองสองสามเมืองก็ดันดันไปหาอีกเมืองหนึ่งเพื่อจะหาน้ำดื่ม และไม่รู้จัก อิม เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ การขาดน้ำในสมัยนั้นก็รุนแรงเสียจน ชาวเมืองบางเมืองต้องไปอ้อนวอนขอน้ำจากเมืองอื่นๆ แต่ก็ไม่ได้รับตามที่พวกเขาต้องการ ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น อิสราเอลก็ไม่ยอมกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา เห็นได้ชัดถึงพระเมตตาของ พระเจ้าในการพยายามเรียกร้องความสนใจของประชาชนของพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า กระนั้น พวกเขาก็เมินเฉยการลงโทษของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาอย่างคืออื่น

อมส 4:9

"เราโจมตีเจ้าด้วยให้ข้าวม่านและจันรา เมื่อบรรดาสวนของเจ้า และสวนองุ่นของเจ้า พร้อมต้นมะเดื่อและต้นมะกอกเทศของเจ้าผลิตผล ตักแตงก็มากิน เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ในเวลาหลายปีที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีฝนตก และพืชผลก็เบ่งบาน พระเจ้าทรงใช้ภัยพิบัติต่างๆ มาทำลายพืชผลของพวกเขา ข้าวม่านตรงนี้ หมายถึง 'โรคเหี่ยวแห้งของพืช' กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พระเจ้าทรงใช้ฝูงตั๊กแตนมารังควาน เห็นได้ชัดว่าพวกมันเป็นตัวอ่อนตั๊กแตนที่กัดกินใบของพืชผลต่างๆ การทำลายนั้นถูกพรรณนาไว้ในโยเอล 1:4 กระนั้นทั้งๆ ที่พระเจ้าทรงพยายามทำให้อิสราเอลเมตตาด้วยการกลับใจใหม่ พวกเขาก็ไม่ยอมกลับมาหาพระองค์

อมส 4:10

"เราให้โรคระบาดอย่างที่เกิดในอียิปต์มาเกิดท่ามกลางเจ้า เราประหารคนหนุ่มของเจ้าเสียด้วยดาบ ทั้งเอาม้าทั้งหลายของเจ้าไปเสีย และกระทำให้ความน่า เหม็นที่ค่ายของเจ้าคูลุ้งเข้ามุกเจ้า เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงส่งภัยพิบัติอื่นๆ มาต่อสู้อิสราเอลด้วย ซึ่งบางอันคล้ายกับภัยพิบัติที่พระองค์

ได้ทรงใช้พิพากษาอียิปต์ นี่อาจหมายถึงภัยพิบัติอันเกิดจากฝูงตั๊กแตน พายุลูกเห็บ หรือความตายของปศุสัตว์ ในศึกต่างๆตลอดหลายปี อิสราเอลถูกทำให้พ่ายแพ้อย่างรุนแรงโดยกองทัพที่เป็นคนหนุ่มของพวกเขาดูถูกสังหารเสียเป็นจำนวนมาก ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 13:7 ถึงกระนั้นอิสราเอลก็ยังคือร้อนไม่ยอมกลับใจใหม่และหันมาหาพระเจ้าของพวกเขา

อมส 4:11 "เรารู้ว่าเจ้าเสียบ้าง อย่างที่พระเจ้ากล่าวเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ เจ้าเหมือนดินฟ้าที่เขาหยิบออกมาจากกองไฟ เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ บางนครในอิสราเอลได้ถูกทำลายอย่างย่อยยับและถูกเผาด้วยไฟโดยพวกศัตรูที่มาปล้นสะดมตลอดหลายปี คนส่วนที่เหลือของพวกเขาได้รอดชีวิตมาจากไฟเหล่านั้น กระนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้า คำกล่าวโทษนี้ถูกกล่าวซ้ำเป็นครั้งที่ห้าแล้ว

อมส 4:12-13 "โอ อิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะต้องกระทำกับเจ้าดังนี้ เพราะเราจะต้องกระทำเช่นนี้แก่เจ้า โอ อิสราเอลเอ๋ย จงเตรียมตัวเพื่อจะเผชิญพระเจ้าของเจ้า" ดังที่พระเจ้าได้ทรงเตือนไว้ล่วงหน้าแล้วในบทนี้ (4:2-3) พระองค์กำลังจะทรงพิพากษาอิสราเอลด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงเตือนพวกเขาให้เตรียมตัวเพื่อจะเผชิญพระเจ้าของพวกเขาในการพิพากษา อาณาจักรฝ่ายเหนือได้เพิกเฉยพระเยโฮวาห์มาตลอดหลายศตวรรษหรือแค่รับใช้พระองค์แต่ปากเท่านั้น พวกเขาได้เลือกพระบาอัลหรือรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นให้เป็นพระของตน บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเตือนว่าพวกเขากำลังจะเจอกับพระองค์ในการพิพากษาเวลาของพวกเขาหมดลงแล้ว พระเจ้ากำลังจะทรงส่งอัสซีเรียมาพิพากษาประชาชนที่มักกบฏของพระองค์แล้ว แม้พระองค์ได้ทรงแสวงหาที่จะทำให้พวกเขาหันกลับมาหาพระองค์อย่างเปี่ยมพระเมตตา บัดนี้การพิพากษาที่น่ากลัวก็กำลังจะมาแล้ว พวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปจากแผ่นดินของตนและจะไม่คงอยู่เป็นประชาชาติหนึ่งอีกต่อไป นี่บอกเป็นนัยด้วยถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาหลายคนจะตายและยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยตรงในการพิพากษา

13 เพราะเหตุนี้ พระองค์ผู้ปั้นภูเขาและสร้างลม และทรงประกาศพระดำริของพระองค์ แก่มนุษย์ ผู้ทรงกระทำให้รุ่งสว่างกลายเป็นความมืด และทรงดำเนินบนที่สูงของพิภพ พระนาม

ของพระองค์ คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งจักรวาลผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้นและทรง
ทราบทุกสิ่ง นั่นคือพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อ “พระเจ้าจอมโยธา” (เยโฮวาห์ ซาบาบ) ด้วย
คือพระองค์ที่อิสราเอลกำลังจะเผชิญหน้าด้วย พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้สร้างภูเขา สายลม รุ่งอรุณ
และสรรพสิ่งทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ทราบความคิดทั้งหลายของมนุษยชาติ และทรงเป็นผู้ที่
ดำเนินอยู่บนที่สูงทั้งหลายแห่งพิภพ อิสราเอลกำลังจะเผชิญหน้ากับพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
ผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้นและทรงทราบทุกสิ่ง – พระเจ้าของพวกเขา พวกเขาได้เพิกเฉยพระองค์และ
ทำทลายพระองค์มานาน บัดนี้พวกเขาจะเผชิญกับผลที่ตามมาต่างๆของความโง่เขลาของพวกเขา
แล้ว

*ภาพรวมของอาโมส 5: ในบทถัดไปนี้ พระเยโฮวาห์ทรงเตือนสติอิสราเอลโดยตรง ใน
ข้อ 1-15 พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลให้แสวงหาพระองค์ด้วยการกลับใจใหม่ ในข้อ 16-20
อิสราเอลถูกเตือนเรื่องการมาของวันแห่งพระเยโฮวาห์ จากนั้นในข้อ 21-27 พระเจ้าทรงเตือน
อิสราเอลอย่างเคร่งครัดเรื่องการนับถือรูปเคารพของมัน*

อมส 5:1-3 โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังถ้อยคำนี้ ซึ่งเราคร่ำครวญถึงเจ้าว่า
เห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือ พระเยโฮวาห์เอง นี่บอกเป็นนัยถึงการเปิดเผยโดยตรงจากพระเจ้าผ่านทางผู้
พยากรณ์ท่านนี้ถึงประชาชนของพระองค์

2 "พรหมจารีอิสราเอลล้มลงแล้ว และเธอจะไม่ลุกขึ้นอีก เธอถูกทิ้งไว้บนแผ่นดินของเธอ
"ไม่มีผู้ใดพยุงเธอขึ้นอีก" คำว่า *พรหมจารีอิสราเอล* หมายถึงอิสราเอลเองและความสัมพันธ์ของ
นางในฐานะภรรยาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งบางครั้งถูกเรียกว่าเป็นธิดาแห่งศิโยน จนถึงจุดนี้ใน
ประวัติศาสตร์ อิสราเอล โดยเฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือยังไม่ได้ถูกกำราบหรือตกอยู่ใต้บังคับ
ของอำนาจต่างดาว อย่างไรก็ตาม สมัยนั้นกำลังจะสิ้นสุดลงในไม่ช้า นี่เป็นการบอกล่วงหน้า
อย่างชัดเจนถึงการสิ้นสุดลงของอาณาจักรฝ่ายเหนือด้วยน้ำมือของอัสซีเรียในอีกไม่ถึงเจ็ดสิบปี
นับจากนี้

3 เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "เมืองที่มีคนออกไปพันหนึ่งจะเหลือกลับมาหนึ่งร้อยคน และซึ่งมีออกไปหนึ่งร้อยคนจะเหลือสิบคนแกว่งศ้วานของอิสราเอล" อีกครั้ง ที่ข้อความนี้ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าโดยตรง (นั่นคือ ออกจากลมพระโอษฐ์ของพระเจ้า) นครหนึ่งซึ่งก่อนหน้านั้นส่งทหารออกไปทำศึกหนึ่งพันคนจะเหลือแค่หนึ่งร้อยคน นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพวกที่เหลือจะถูกทำลาย เช่นเดียวกัน หมู่บ้านหนึ่งซึ่งได้ส่งคนหนึ่งร้อยคนไปเป็นทหารจะเหลือแค่สิบคน นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความพ่ายแพ้แบบย่อยยับของอาณาจักรฝ่ายเหนือ

อมส 5:4-6 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสแกว่งศ้วานอิสราเอลดังนี้ว่า "จงแสวงหาเรา และเราจะดำรงชีวิตอยู่ สารที่ชัดเจนและเรียบง่ายของพระเจ้าแก่อิสราเอลจึงเป็น จงแสวงหาพระองค์และพวกเขาจะพบชีวิตแทนที่จะเป็นความตาย นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าหากอิสราเอลยอมหันกลับมาหาพระเจ้าและแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ พวกเขาก็จะไม่ต้องเจอกับความพินาศที่จะมานั้น

5 แต่อย่าแสวงหาเบธเอล และอย่าเข้าไปในกิลกาล หรือข้ามไปยังเบเออร์เซบา เพราะว่ากิลกาลจะต้องตกไปเป็นชเลยเป็นแน่ และเบธเอลก็จะสูญไป" สามเมืองใหญ่ซึ่งมีชื่อกระฉ่อนในเรื่องการนับถือรูปเคารพของพวกมันถูกกล่าวถึง เบธเอลเป็นที่ตั้งของรูปลู่วัวทองคำหนึ่งในสองรูปนั้น กิลกาลในสมัยนี้ของประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เดิมอยู่ไม่ไกลจากเบธเอล (แม้บางคนคิดว่ากิลกาลซึ่งเป็นกรุงเก่าใกล้เมืองเยรีโคคือสถานที่ที่ที่วาก็ตาม) และเป็นศูนย์รวมของการนับถือรูปเคารพในสมัยนั้น เช่นเดียวกัน เบเออร์เซบาซึ่งอยู่ไกลไปทางทิศใต้ก็ได้กลายเป็นสถานที่ที่มีการนับถือรูปเคารพอย่างเปิดเผยไปแล้ว ประเด็นก็คือว่า อิสราเอลได้รับคำเตือนมิให้แสวงหาการช่วยให้พ้นจากพวกพระต่างด้าวแห่งสถานที่เหล่านี้ที่มีการนับถือรูปเคารพ

6 จงแสวงหาพระเยโฮวาห์และเราจะดำรงชีวิตอยู่ เกรงว่าพระองค์จะทรงพลุ่งออกมาอย่างไฟในวงศ้วานโยเซฟ ไฟจะเผาผลาญ และไม่มีผู้ใดดับให้เบธเอลได้ อิสราเอลได้รับคำเตือนอีกครั้งให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเกลือกว่าพระองค์จะทรงหันมาเล่นงานพวกเขา ภาพเปรียบเทียบ

ของพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อประชาชาตินี้ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการที่พระองค์ทรงจุดไฟเผาเรือนของพวกเขา นอกจากนี้ ไม่มีรูปเคารพหรือผู้พยากรณ์ใดแห่งเบชเอลสามารถยับยั้งพระพิโรธของพระเจ้าได้

อมส 5:7-9 **เจ้าทั้งหลายผู้เปลี่ยนความยุติธรรมให้ขมอย่างบอระเพ็ด และ**
เหวี่ยงความชอบธรรมลงสู่พื้นดิน เจ้าทั้งหลายที่วันนี้เห็นได้ชัดว่าคือ บรรดาผู้นำแห่งอาณาจักร
ฝ่ายเหนือ พวกเขาได้เปลี่ยนความยุติธรรมให้กลายเป็นบอระเพ็ด (นั่นคือ ความขมขื่น) พวกเขา
ได้ทิ้งความชอบธรรมไว้ข้างหลังในแผ่นดินนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงเผชิญหน้าพวกผู้นำ
แห่งอิสราเอลซึ่งกระทำให้ความยุติธรรมเสื่อมทรามและเพิกเฉยสิ่งที่ถูกต้อง นี่บอกเป็นนัยอย่าง
ชัดเจนว่าพวกชนชั้นสูงแห่งอาณาจักรนั้นเป็นคนฉ้อฉลและคดโกง

8 จงแสวงหาพระองค์ผู้ทรงสร้างหมู่ดาวลูกไก่และหมู่ดาวไถ และเป็นผู้ทรงกลับเงา
มัจจราษให้เป็นรุ่งเช้า และทรงกระทำกลางวันให้มีมืดเป็นกลางคืน ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลมาและโปรย
น้ำนั้นลงบนพื้นพิภพ พระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ คำว่า *จงแสวงหาพระองค์* ตรงนี้
ถูกผู้แปลใส่เข้ามา แต่ก็ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน แทนที่จะแสวงหาความช่วยเหลือจากพวก
พระที่ไม่มีฤทธิ์ในศูนย์กลางแห่งการนับถือรูปเคารพหลายแห่งในแผ่นดินนั้น (นั่นคือ เบชเอล,
กิลกาล และเบเออร์เซบา) พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลให้แสวงหาพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้ง
ปวง หมู่ดาวสองกลุ่มที่คนพบเห็นง่ายที่สุดในซีกโลกเหนือถูกหมายเหตุไว้: หมู่ดาวลูกไก่และ
หมู่ดาวไถ พระเจ้าทรงสร้างหมู่ดาวทั้งสองนั้นซึ่งอยู่ห่างไกลแต่ก็มองเห็นได้ชัดเจน พระองค์
ทรงเป็นผู้เปลี่ยนกลางคืนให้เป็นเวลาเช้าในแต่ละวัน (วลีที่ว่า “เงามัจจราษ” เป็นสำนวนฮีบรูที่
หมายถึงเวลากลางคืนที่มีมืดมืดที่สุด) นอกจากนี้ พระเจ้าเองยังทรงเป็นผู้เปลี่ยนแสงกลางวันให้
เป็นความมืดในแต่ละวันด้วย พระเจ้าทรงเป็นผู้นำฝนมาจากทะเลไม่ว่าจะในรูปแบบของน้ำท่วมแห่ง
การพิพากษาหรือฝนแห่งพระพรที่ตกอย่างอ่อนโยน พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สร้างและ
ผดุงสมดุลแห่งธรรมชาติ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่และการทรงฤทธิ์
ทั้งสิ้นของพระองค์

9 ผู้ทรงกระทำให้ผู้ที่ถูกปล้นแควเข้าสู่ผู้แข็งแรง ผู้ที่ถูกปล้นจึงเข้าสู่ป้อมปราการ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สามารถขงผู้ที่พ่ายแพ้เพื่อต่อสู้กับผู้พิชิต พระองค์ทรงสามารถขงกำลังคนเหล่านั้นที่อ่อนแอเพื่อมีชัยในการสู้รบได้ ความคิดที่สำคัญว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงสามารถประทานพลังกำลังและฤทธิ์เดชแก่อิสราเอลได้เพื่อเอาชนะภัยคุกคามของอัสซีเรียที่จะมานั้นหากพวกเขายอมหันกลับมาหาพระเจ้าของตนและแสวงหาพระองค์

อมส 5:10-12 เขาทั้งหลายเกลียดผู้ทีกล่าวเตือนที่ประตูเมือง และเขาทั้งหลายสะอิดสะเอียนผู้ที่พูดอย่างเที่ยงธรรม นำเศร่าที่พวกชนชั้นสูงที่ครอบครองแห่งอิสราเอลเกลียดชังพวกผู้พยากรณ์ เช่น อาโมสซึ่งตำหนิความบาปของพวกเขากล่าวความจริง ประตูนครต่างๆในสมัยโบราณในสมัยนั้นเป็นที่ประชุมสาธารณะในสมัยนั้น พวกมันอาจเปรียบได้กับจตุรัสประจำเมืองแบบสมัยเก่าหรือลานกว้างของรัฐบาลสมัยใหม่ เหล่านักเทศน์ของพระเจ้าในสมัยนั้นถูกรังเกียจและถูกเกลียดชัง มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นน้อยมากในหลายศตวรรษที่ผ่านมา

11 เพราะว่าเจ้าทั้งหลายเหยียบย่ำคนยากจน และเอาส่วยข้าวสาลีไปเสียจากเขา เจ้าจึงสร้างตึกด้วยศิลาสกัด แต่เจ้าจะไม่ได้อยู่ในตึกนั้น เจ้าทำสวนองุ่นที่ร่มรื่น แต่เจ้าจะไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นจากสวนนั้น พวกชนชั้นสูงแห่งอิสราเอลได้เหยียบย่ำคนยากจนแห่งแผ่นดินนั้น พวกเขาได้ยึดพืชผลที่เป็นข้าวสาลีของชาวนาที่ต่ำต้อยแห่งแผ่นดินนั้นไปโดยใช้กำลังยึดเอาไปคือๆหรือไม่ก็เรียกเก็บส่วยอย่างเอาเปรียบ จากนั้นพวกชนชั้นสูงของอิสราเอลได้สร้างเรือนหรูหราจากผลกำไรที่ได้มาโดยมิชอบของตน (เรือนที่สร้างด้วยหินสกัดเห็นได้ชัดว่าหมายถึงบ้านราคาแพง) กระนั้นพระเจ้ายิ่งเตือนว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะไม่ได้อาศัยในบ้านหลังโตดูจพระราชวังของตนอีกต่อไปและไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นจากสวนองุ่นอันอุดมของตนด้วย

12 เพราะเรารู้ว่าการละเมิดของเจ้ามีเท่าใด และบาปของเจ้ามากมายสักเท่าใด เจ้าทั้งหลายผู้ข่มใจคนชอบธรรม ผู้รับสินบน และขับไล่คนขัดสนออกไปเสียจากประตูเมือง พระเจ้าทรงทราบการละเมิดมากมายของพวกเขและความบาปนับไม่ถ้วนของพวกเขา มีการทำให้

ความยุติธรรมเต็มทามอย่างสิ้นเชิง การตัดสินบนพวกข้าราชการก็ปฏิบัติกันไปทั่ว โดยเฉพาะในการบิดเบือนความยุติธรรมที่กระทำต่อคนยากจน นี่บอกเป็นนัยถึงการฟ้องร้องหรือการดำเนินคดีทางกฎหมายกับคนเหล่านั้นที่ไม่มีอำนาจ อีกครั้งที่นี่บอกเป็นนัยว่าพวกชนชั้นสูง – กษัตริย์ พวกเจ้านายของเขา พวกผู้พิพากษา และข้าราชการคนอื่น ๆ – เป็นคนฉ้อฉลและคดโกงอย่างสิ้นเชิง

อมส 5:13 เพราะฉะนั้น คนที่มีปัญญาจะนิ่งเสียในเวลาเช่นนั้น เพราะเป็น **เวลาชั่วร้าย** ความคิดตรงนี้ไม่ชัดเจน แต่อาจมีความหมายว่าคนเหล่านั้นที่มีวิจารณ์ญาณที่ดีกว่าก็หุบปากของตนเสียเกี่ยวกับความฉ้อฉลทั้งปวงที่กำลังเกิดขึ้น มันเป็นเวลาชั่วร้ายอย่างแท้จริง คนเหล่านั้นที่ไม่ฉ้อฉลก็หุบปากนิ่งเสียเกลือกว่าพวกเขาจะทำให้พวกคนมีอำนาจที่คดโกง โกรธเข้า

อมส 5:14-15 จงแสวงหาความดี อย่าแสวงหาความชั่ว เพื่อเจ้าจะดำรงชีวิตอยู่ได้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจึงจะทรงสถิตกับเจ้าดังที่เจ้ากล่าวแล้วนั้น อีกครั้งที่พระเจ้าตรัสสั่งอิสราเอลผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้แสวงหาความดีและไม่ใช้ความชั่ว – ฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย หากอิสราเอลยอมหันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา พระองค์ก็จะทรงสถิตกับพวกเขาและช่วยเหลือพวกเขา หากพวกเขาไม่ยอมหันกลับมา พวกเขาจะเผชิญกับความตายในฐานะประชาชาติหนึ่งและความตายของบุคคลด้วยในสงครามที่จะมานั้น ดูเหมือนว่าบางคนในอิสราเอลที่ฉ้อฉลถึงขนาด โอ้อวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา แม้ถูกต้องในทางเทคนิค การที่คนฉ้อฉลเช่นนั้นจะกล่าวอ้างแบบนี้ก็เป็นความวิปริตอย่างหนึ่ง

15 จงเกลียดชังความชั่ว และรักความดี และตั้งความยุติธรรมไว้ที่ประตูเมือง ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจะทรงพระกรุณาต่อวงศ์วานโยเซฟที่เหลืออยู่นั้น พระเจ้าจึงทรงวิงวอนพวกผู้นำของแผ่นดินนั้นให้ (1) เกลียดชังความชั่ว, (2) รักสิ่งที่ดีในแง่ศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณ และ (3) ตั้งความยุติธรรมไว้ในประตูเมืองต่างๆของแผ่นดินนั้น อีกครั้งที่ประตูเมืองต่างๆเป็นที่ๆพวกผู้พิพากษาและพวกผู้ปกครองนั่งพิพากษาเป็นปกติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้า

ทรงเรียกอิสราเอลให้สถาปนาความชอบธรรมไว้ทั่วแผ่นดินนั้นตั้งแต่พวกผู้ปกครองไถ่ลงมา ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าอาจทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาต่อพวกเขาและไว้ชีวิตพวกเขาจากการพิพากษาที่จะมานั้น วงศ์วานโยเซฟที่เหลืออยู่นั้นย่อมหมาหมายถึงเอฟราอิม (บุตรคนหนึ่งของโยเซฟ) ซึ่งเป็นตระกูลผู้นำของอาณาจักรฝ่ายเหนือ ในหนังสือโฮเซยา อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกเรียกว่าเอฟราอิม (โฮเซยา 4:17, 5:3, 5:5 ฯลฯ)

อมส 5:16-17 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา องค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสดังนี้ว่า "ตามถนนทุกสายจะมีการรำไห้ และตามบรรดาถนนหลวงจะมีคนพูดว่า 'อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย' เขาจะร้องเรียกขานนาให้ไว้ทุกข์ และให้ผู้ชำนาญเพลงโศกร้องโอดครวญ พระเจ้าทรงใช้ชื่อฮีบรูพื้นๆสามชื่อเพื่อเรียกพระองค์เอง: (1) พระเยโฮวาห์, (2) พระเจ้าจอมโยธา (เอโลฮิม ซอว์บา) และ (3) องค์พระผู้เป็นเจ้า (อาโคนาย) นีบอกเป็นนัยถึงตรีเอกานุภาพ ด้วยพลังของเทวสภาพแบบตรีเอกานุภาพนั้น พระเยโฮวาห์จึงทรงเตือนอย่างแข็งขันเกี่ยวกับการรำไห้ การไว้ทุกข์และการคร่ำครวญซึ่งจะเกิดขึ้นกับอาณาจักรฝ่ายเหนือ มันจะไล่ตั้งแต่ถนนหนทางต่างๆของนครใหญ่ๆไปจนถึงพวกขานนาในทุ่งนาของพวกเขาเลย พวกสามัญชนไปจนถึงพวกไว้ทุกข์เป็นอาชีพ (ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในอิสราเอลสมัยโบราณ) ต่างจะพากันรำไห้ให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา นีบอกเป็นนัยว่าตั้งแต่พวกขานนาที่ต่ำต้อยในทุ่งนาไปจนถึงคนเหล่านั้นที่รวยพอที่จะจ้างพวกคนไว้ทุกข์ได้ การรำไห้เพราะเหตุความพินาสะจะไต่ยิบไปทั่วแผ่นดินนั้น

17 ในสวนองุ่นทั้งสิ้นจะมีการรำไห้ เพราะเราจะผ่านไปท่ามกลางเจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ สวนองุ่นทั้งหลายคือสถานที่ๆเปรียบได้กับการชื่นชมยินดี – ความยินดีของการทำองุ่นที่หอมหวานและเจริญรุ่งเรือง แต่สวนองุ่นทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้นจะกลายเป็นสถานที่สำหรับการรำไห้ พระเจ้ากำลังจะเสด็จผ่านไปท่ามกลางแผ่นดินนั้นในการพิพากษา

อมส 5:18-20 วิบัติแก่เจ้า ผู้ปรารถนาวันแห่งพระเยโฮวาห์ วันนั้นจะเป็นประโยชน์อะไรแก่เจ้าเล่า วันแห่งพระเยโฮวาห์เป็นความมืด ไม่ใช่เป็นความสว่าง บางคนในอิสราเอลกล่าวถึงความปรารถนาในวันแห่งพระเยโฮวาห์ นี้อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่พูดถึงวัน

นั้นอย่างเล่นๆและไม่จริงจัง นี่บอกเป็นนัยถึงทรศนะที่ถูกและหมิ่นประมาทพระเยโฮวาห์ พระเจ้า นี่อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่เชิญชวนวันแห่งพระเยโฮวาห์ให้มาถึงตนเองอย่างประชด ประชัน โดยทำทนายพระเจ้าให้จัดการกับตน พระเจ้าทรงมีคำเตือนหนึ่งสำหรับพวกเขา – “วิบัติ แก่เจ้า” เมื่อวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งความมืดและไม่ใช้ความสว่าง (วันแห่งพระเยโฮวาห์ในบริบทนี้ดูเหมือนจะหมายถึงการพิพากษาที่จะมานั้น โดยอัสซีเรียที่จะ เกิดกับอิสราเอลและไม่ใช้วันแห่งพระเยโฮวาห์ในความหมายเชิงอวสานกาลซึ่งเริ่มต้นพร้อมกับ ยุคเจ็ดปี)

19 อย่างกับคนหนีสิงโตไปปะหมิ หรือเหมือนคนเข้าไปในเรือนเอามือทำฝาผนังและงูก็ กัดเอา สำหรับคนเหล่านั้นที่ขอแบบเล่นๆให้วันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึง โดยคิดว่าตนจะหนีภัย อันตรายใดๆจากวันนั้นได้ พระเจ้าก็ทรงมีคำเตือนเพิ่มเติม พระองค์ทรงเตือนว่าพวกเขาจะเป็น เหมือนคนหนึ่งที่หนีสิงโตไปปะหมิ หรือพวกเขาจะเป็นเหมือนคนหนึ่งที่หลบเข้าไปในบ้าน หลังหนึ่งเพื่อหลบภัยแต่กลับโดนงูที่หลบอยู่ตรงขอบหน้าต่างกัดเอา (อย่างหลังนี้เป็นปัญหา อย่างหนึ่งในอิสราเอลมาจนทุกวันนี้) ประเด็นก็คือว่าคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยวันแห่งการพิพากษา ที่จะมานั้นจะเรียนรู้อย่างเจ็บปวดว่าไม่ควรล้อเล่นกับการพิพากษาของพระเจ้า ผู้คนจนทุกวันนี้ เยาะเย้ยการพิพากษาของพระเจ้า สักวันพวกเขาจะรู้สำนึก

20 วันแห่งพระเยโฮวาห์จะเป็นความมืด ไม่ใช่ความสว่าง เป็นความมืดคลุ้ม ไม่มี ความแจ่มใสเลย ดังนั้นการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมีต่ออิสราเอลนั้น – วันแห่งการพิพากษาของ พระองค์ นั่นคือ วันแห่งพระเยโฮวาห์ – จะเป็นวันที่มืดมิดอย่างแท้จริง วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ล้อ เล่นกับวันนั้น

อมส 5:21-22 "เราเกลียดชัง เราดูหมิ่นบรรดาวันเทศกาลของเจ้า และจะไม่ดม กลิ่นในการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าเลย ด้วยการกล่าวซ้ำสองครั้งเพื่เน้นความสำคัญ พระเจ้าทรงประกาศถึงความเกลียดชังของพระองค์ที่มีต่อวันเทศกาลต่างๆของพวกเขา – ไม่ใช่ ของพระองค์ ดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ข้างล่าง เทศกาลเลี้ยงต่างๆทางศาสนาของอาณาจักรฝ่าย

เหนือถูกเจ็ไปด้วยพระต่างค้ำว ถึงกระนั้น วันเทศกาลต่างๆและวัน ‘ศักดิ์สิทธิ์’ ต่างๆของ อาณาจักรฝ่ายเหนืออาจเลียนแบบวันศักดิ์สิทธิ์ต่างๆที่แท้จริงของพระเจ้า พวกมันกลับเป็นของ เลียนแบบสำหรับรูปเคารพต่างๆ พระเจ้าจึงทรงปฏิเสธที่จะดมกลิ่นหอมของเครื่องสัตวบูชา ต่างๆของพวกเขา แทนที่จะเป็นกลิ่นหอมที่พอพระทัยพระองค์ พวกมันกลับเป็นกลิ่นเหม็น

22 แม้ว่าเจ้าถวายเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาแก่เรา เราจะไม่ยอมรับสิ่งเหล่านั้น และ สัตตัญญาด้วยสัตว์อ้วนพีของเจ้านั้น เราจะไม่มองดู คุณเหมือนว่าเมื่อดูตามพระต่างค้ำวทั้งหลาย อาณาจักรฝ่ายเหนือก็ยังเก็บพระเยโฮวาห์ไว้ในกระเป๋ของพวกเขาอยู่ พระองค์ทรงเป็นเพียง พระอิกองค์หนึ่งสำหรับพวกเขา และแม้บางคนในอาณาจักรฝ่ายเหนือยังถือพิธีต่างๆของเครื่อง ถวายบูชาแบบต่างๆของเลวีอยู่ (เช่น เครื่องเผาบูชา ธัญญาบูชา และเครื่องสัตตัญญา ฯลฯ) พระเย โฮวาห์ก็ไม่ทรงยอมรับพวกมัน ไม่ว่าจะเป็เครื่องบูชาที่ปราศจากโลหิต เช่น ธัญญาบูชาหรือ เครื่องบูชาที่มีโลหิต เช่น เครื่องเผาบูชา (เช่น สัตว์อ้วนพีต่างๆ) พระเจ้าก็ไม่ทรงยอมรับพวกมัน อาณาจักรฝ่ายเหนือยังคงถวายเครื่องบูชาและเครื่องสัตตัญญาต่างๆซึ่งเป็นพิธีแบบภายนอกตามที่ ใ้ไว้โดยโมเสสต่อไป แต่พวกเขาก็แย่งกว่าความว่างเปล่า พวกเขาหมิ่นประมาท (แน่ทีเดียว ‘คริสเตียน’ สมัยใหม่ทั้งหลายในบรรดาคริสตจักรสมัยใหม่ที่เปิดกว้างและละทิ้งความจริงก็ดู หมิ่นพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยการถือพิธี ‘มหาสนิท’ แบบว่างเปล่าและมีใจไม่เชื่อ)

อมส 5:23-24 **จงนำเสียงเพลงของเจ้าไปเสียจากเรา เพราะเราจะไม่ฟังเสียงพิณ ใหญ่ของเจ้า** เหมือนในคริสตจักรทั้งหลายที่ละทิ้งความจริงจนทุกวันนี้ คนไปโบสถ์ทั้งหลายที่ ตายแล้วมักร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแบบพิมพ์และไม่ม่กะจิตกะใจ อิสราเอลที่ละทิ้งความ จจริงในสมัยนั้นก็ร้อง ‘เพลงสรรเสริญ’ แบบขอไปทีในเทศกาลเลี้ยงทางศาสนาต่างๆของพวกเขา (พิณใหญ่เป็นเครื่องดนตรีมีสายชนิดหนึ่ง)

24 แต่จงให้ความยุติธรรมหลังไหลลงอย่างน้ำ และให้ความชอบธรรมเป็นอย่าล้าธารที่ ไหลอยู่เป็นนิตย์ พระเจ้ากลับทรงเรียกอิสราเอลให้ปล่อยให้ความยุติธรรมไหลไปทั่วแผ่นดินนั้น และความชอบธรรมเหมือนแม่น้ำใหญ่สายหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง จงให้คำตัดสินที่ยุติธรรมต่างๆ

และความชอบธรรมที่แท้จริงมีชัยทั่วแผ่นดินนั้น แต่การบิดเบือนความยุติธรรมและศาสนาที่
ละทิ้งความจริงก็แทรกซึมไปทั่วแผ่นดินนั้น พระเจ้าจึงทรงร้องขอความชอบธรรมที่แท้จริง
ตั้งแต่ระดับบนสุดลงมา

อมส 5:25-27 **โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เข้าได้นำเครื่องบูชาและเครื่องสัตวบูชา**
ถวายเป็นเครื่องบูชาในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปีหรือ พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลเพื่อให้เกิดการเกี่ยวกับความ
บาปเหล่านั้นที่ถูกปิดซ่อนไว้ซึ่งได้ดำเนินต่อมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ แม้พวกเขาได้มีส่วนร่วม
ในการถวายเครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาต่างๆแต่พระเยโฮวาห์อย่างเปิดเผยในช่วงการพันธกิจสี่
สิบปีนั้น พวกเขาก็แอบถวายเครื่องสัตวบูชาแต่พระต่างตัวอื่นๆไปพร้อมกันด้วย ดู กิจการ 7:42
ดังนั้น ไซแล้ว อิสราเอลได้ถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแต่พระเจ้าแบบให้เห็นภายนอก แต่ไม่ใช่
จริงๆแล้วพวกเขาได้ปรนนิบัติรูปเคารพต่างๆอย่างลับๆ ความหน้าซื่อใจคดแบบเดียวกันนี้มีอยู่
ต่อมาในสมัยของอาโมส

26 เจ้าทั้งหลายได้ห้ามพลับพลาของพระโมเสสและพระซ็อน รูปเคารพของเจ้า คือดาว
แห่งพระของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ทำไว้สำหรับตัวเจ้าเอง พระโมเสส (หรือ โมลอค) เป็นสิ่งนำ
สะอิดสะเอียนของคนอัมโมน พระซ็อนเป็นเทพเจ้าองค์หนึ่งของบาบิโลน โดยอาจหมายถึงแซท
เทิร์น หนึ่งใน ‘ดาวประจำรุ่ง’ แม้ภายนอกจะอ้างว่านั้สการพระเยโฮวาห์ จริงๆแล้วพวกเขาก็
นั้สการพระโมเสสและพระซ็อนและหามรูปจำลองของพระทั้งสองนั้น ไปที่ต่างๆด้วย ภาพ
เปรียบก็เหมือนกับคนเล่นซู้คนหนึ่งที่ยังบอกว่ารักคู่สมรสของตนขณะยังคบซู้อยู่

27 เพราะฉะนั้น เราจะนำเจ้าให้ไปเป็นเชลย ณ ที่เลยเมืองดามัสกัสไป" พระเยโฮวาห์ ซึ่ง
ทรงพระนามว่าพระเจ้าจอมโยธา ตรัสดังนี้แหละ เพราะความบาปแบบไม่ยอมกลับใจของพวก
เขา พระเจ้าจึงทรงเตือนอิสราเอลว่าในไม่ช้าพวกเขาจะตกเป็นไปเชลยพื้นเมืองดามัสกัสไป –
เข้าไปในอัสซีเรีย ดามัสกัสไม่ได้อยู่ไกลขนาดนั้นจากอิสราเอลฝ่ายเหนือ อย่างไรก็ตาม พระเจ้า
ก็ทรงเตือนว่าการตกเป็นเชลยของพวกเขาก็ห่างไกลจากแผ่นดินบ้านเกิดของพวกเขา พระเจ้า

ทรงรับรองพระสัญญาที่ทรงปฏิญาณโดยพระนามของพระองค์เอง นั่นคือ “พระเจ้าจอมโยธา”

ภาพรวมของอาโมส 6: การกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลดำเนินต่อไป พระองค์ทรงประณามพวกเขาเพราะการหลงระเรีง ความฟุ้งเฟ้อ และความมั่นใจในตัวเองของพวกเขาในข้อ 1-7 พระเจ้าจึงทรงปฏิญาณเรื่องการลงโทษเพราะความบาปต่างๆของพวกเขาในข้อ 8-14

อมส 6:1-2 "วิบัติแก่ผู้ที่เอกเขนกอยู่ในศิโยน และวางใจอยู่ในภูเขาสะมาเรีย คือผู้มีชื่อเสียงแห่งประชาชาติชั้นเอกในบรรดาประชาชาติทั้งหลาย ผู้ซึ่งวงศวานอิสราเอลมาหา นั่นนะ ศิโยนหมายถึง กรุงเยรูซาเล็ม ทั้งสองอาณาจักรถูกกล่าวถึงตรงนี้ โดยเฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือ โครงสร้างของประโยคนี้กล่าวชัดเจนว่า วิบัติของพระเจ้านี้มีแก่คนเหล่านั้นที่วางใจในภูเขาสะมาเรีย (นั่นคือ ภูเขาเอฟราอิม) ซึ่งเป็นที่ตั้งของกรุงสะมาเรีย นครหลวงของสะมาเรีย ทั้งสองนครหลวงแห่งอิสราเอล คือ เยรูซาเล็มและสะมาเรีย ถูกพระเจ้าประณาม พระองค์จึงทรงกล่าวโทษคนเหล่านั้นที่เอกเขนกอยู่ในทั้งสองกรุงนั้น นี่บอกเป็นนัยถึงความโอหังและความมั่นใจอย่างผิดๆ ทั้งกรุงเยรูซาเล็มและกรุงสะมาเรียเป็นเมืองเอกของประเทศยูดาห์และสะมาเรีย ตามลำดับและวงศวานอิสราเอลก็มาจากทั้งสองนี้ คนอิสราเอลทั้งสิ้นจึงเสื่อมถอยไปจากพระเจ้า โดยเฉพาะอาณาจักรฝ่ายเหนือ

2 จงไปยังเมืองกาลเนห์ และดูเอาเถอะ จากที่นั่นก็ไปยังฮามัทเมืองใหญ่ แล้วลงไปยังเมืองกัทของชาวฟิลิสเตีย เมืองเหล่านั้นดีกว่าอาณาจักรเหล่านี้หรือ หรืออาณาเขตเมืองเหล่านั้นใหญ่กว่าอาณาเขตเมืองของเจ้าหรือ กาลเนห์เป็นเมืองในเขตแดนของบาบิโลน ฮามัทเป็นเมืองเอกในซีเรีย กัทเป็นเมืองสำคัญของคนฟิลิสเตีย พระเจ้าจึงทรงเตือน โศกจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือได้ลงมายังฟิลิสเตียในทิศตะวันตกเฉียงใต้ พระองค์จึงหันความสนใจของอิสราเอลไปยังนครที่มีชื่อเหล่านี้ที่อยู่ไกลออกไปในสมัยนั้น พระองค์จึงทรงถามว่านคร/รัฐเหล่านี้ดีกว่ายูดาห์และอิสราเอลหรือไม่? คำตอบที่ถูกบอกเป็นนัยคือ ‘ไม่’ นครรัฐเหล่านี้มีพรมแดนใหญ่โตกว่ายูดาห์หรือ

อิสราเอลใหม่? อีกครั้งที่คำตอบคือ ‘ไม่’ คาลเนห์เพิ่งถูกกำราบโดยบาบิโลนไปเมื่อไม่นาน (อิสยาห์ 10:9) อิสราเอลภายใต้เยโรโบอัมที่ 2 ได้กำราบเมืองฮามัทจากนั้นมันก็ถูกกำราบโดยอัสซีเรีย (2 พงศกัศตรีย์ 14:25, 18:34) และอัสซีเรียแห่งยูดาห์ได้กำราบเมืองกัท (2 พงศาวดาร 26:6) ประเด็นของพระเจ้าก็คือว่า นครสำคัญๆ เหล่านี้ครั้งหนึ่งเคยเป็นเอกราชและทุกเมืองล้วนถูกกำราบหมดแล้ว คำเตือนแบบแฝงตรงนี้ก็ถือว่า เยรูซาเล็มและสะมาเรียก็จะโดนเหมือนกัน

อมส 6:3-6 **เจ้าผู้ที่ยากผลัดวันสนองความร้ายให้เนิ่นไป แต่กลับนำเอา**

บัลลังก์แห่งความทารุณให้เข้ามาใกล้ ความคิดตรงนี้ก็คือว่า คนเหล่านั้นที่เอกเซนอยู่ในศิโยน และวางใจอยู่ในสะมาเรียปิดบังความคิดเรื่องการพิพากษาที่จะมา เท่าที่พวกเขาู้ หากมันจะเกิดขึ้นจริงๆ มันก็ไม่น่าจะเกิดขึ้นเร็วๆ นี้ พวกเขาจึงปิดบังเรื่องนี้ไปจากความคิดของตนและปล่อยให้ความรุนแรงและความบาปอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขา

4 วิบัติแก่ผู้ที่นอนบนเตียงงาช้าง และผู้ซึ่งเหยียดตัวอยู่บนเก้าอี้ยาว และกินลูกแกะที่ได้มาจากฝูงแกะ และลูกวัวจากท่ามกลางคอกวัว ขณะเดียวกันคนเหล่านั้นที่เอกเซนอยู่ในศิโยน และวางใจอยู่ในสะมาเรียก็ดำเนินชีวิตอย่างหลงระเรีง ความฟุ้งเฟ้อพร้อมกับความเจริญหูเจริญตาต่างๆ ของแนวคิดวัตถุนิยมและอาหารประณีตก็เป็นจุดสนใจหลักของสมัยนั้น ขณะนั้นเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขสบาย ความเจริญรุ่งเรืองมีอยู่เต็มไปหมด การหลงระเรีงไปตามเนื้อหนัง เป็นระเบียบหลักของสมัยนั้น

5 และร้องเพลงไว้สาระประสานเสียงพิณใหญ่ กระทำอย่างดาวิดในการประดิษฐ์เครื่องดนตรีชิ้นใหม่ นี่หมายถึงการให้ความบันเทิงด้วยดนตรีซึ่งเป็นที่นิยม ท่ามกลางความฟุ้งเฟ้อและแนวคิดวัตถุนิยมของสมัยนั้น ประชาชน ‘เพลิดเพลิน’ กับดนตรีซึ่งเป็นที่นิยมแห่งสมัยนั้น วัฒนธรรมหนึ่งซึ่งปล่อยตัวไปกับการหลงระเรีง ความสนุกสนานและความบันเทิงจึงถูกพรรณนาไว้

6 ผู้ใช้ขามใส่หน้าอุ่นดื่ม และชโลมตัวด้วยน้ำมันอย่างดี แต่มิได้เป็นทุกข์โศกในเรื่องความทุกข์ยากของโยเซฟ การดื่มสุราแบบไม่ยั้งและเครื่องสำอางแบบจัดเต็มยังเป็นลักษณะเฉพาะตัว

เพิ่มเติมของคนสมัยนั้นด้วย ดังนั้น แนวคิดวัตถุนิยม การรับประทานอาหารหรูๆ ความบันเทิง การดื่มสุรา และเครื่องสำอองที่ทันสมัยเป็นวัฒนธรรมที่ทำให้จำกัดความของคนในสมัยนั้น (ช่างเหมือนกับอเมริกาในปัจจุบันเหลือเกิน) แต่คนสมัยนั้นไม่สนใจความชอบธรรมหรือการปฏิบัติอย่างธรรมต่อผู้ไร้ความผิดซึ่งมีโยเซฟเป็นแบบ ไม่มีใครสนใจใครเลยนอกจากตัวเอง

อมส 6:7 เพราะฉะนั้นบัดนี้เขาจะต้องไปเป็นเชลยกับพวกแรกที่ตกไปเป็นเชลย และเสียงอึ้งคะนึ่งของพวกที่นอนเหยียดตัวก็หมดสิ้นไป" เพราะว่าพวกเขาเป็นพวกแรกท่ามกลางประชาชนในเรื่องของตำแหน่งและชโลมตัวเอง 'ด้วยน้ำมันอย่างดี' พวกเขาก็จะเป็นพวกแรกที่ตกไปเป็นเชลยเช่นกัน การพิพากษาจะเริ่มตั้งแต่ตั้งแต่ระดับบนสุดลงมา การกินเลี้ยง และการสังสรรค์ที่ถูกพรณนาไว้ข้างบนจะถูกเอาออกไปเสีย คนเหล่านั้นที่นอนเหยียดตัวบนเตียงข้างจะอยู่ในพวกแรกที่ตกไปเป็นเชลย

อมส 6:8-9 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ทรงบัญญัติต่อพระองค์เองว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า "เราสะอิดสะเอียนความล้าเลิศของยาโคบ และเกลียดปราสาททั้งหลายของเขา เราจะมอบเมืองนั้นและบรรดาสิ่งสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้นเสีย" เพราะว่าพระเจ้าไม่อาจบัญญัติโดยผู้ที่ใหญ่กว่าพระองค์เองได้ พระองค์จึงทรงบัญญัติเรื่องความสะอิดสะเอียนของพระองค์ที่มีต่อการยกย่องตัวเองของอิสราเอล ความเย่อหยิ่งและความยะโสเป็นคำจำกัดความของอิสราเอลดังที่ได้สาธยายไว้ข้างบน ความบาปที่เลวร้ายที่สุดในประชาชาตินั้นกระจุกลงอยู่ในปราสาททั้งหลายของมัน เมืองที่ว่าเป็นนครหลวงของทั้งสองอาณาจักร – กรุงเยรูซาเล็มและกรุงสะมาเรีย แม้อันหลังจะทนทุกข์กับการพิพากษาของพระเจ้าก่อนก็ตาม

9 ต่อมาถ้าในเรือนเดียวมีคนเหลืออยู่สิบคน เขาจะต้องตายหมด เมื่อการพิพากษาของพระเจ้าตกลงมา หากชายสิบคนในสถานที่แห่งหนึ่ง (เช่น เรือนหนึ่ง) เอาชีวิตรอดจากการเข่นฆ่าในตอนต้นมาได้ พวกเขาก็จะตายอยู่ดีก่อนสงครามนั้นสิ้นสุดลง

อมส 6:10-11 และเมื่อลุงของผู้ใด คือผู้ที่เผาเพื่อเขา จะยกศพขึ้นเพื่อจะนำกระดูกออกนอกเรือน และจะกล่าวกับคนที่อยู่ในห้องชั้นในที่สุดของเรือนนั้นว่า "ยังมีใครอยู่กับ

เจ้าหรือ" เขาจะตอบว่า "ไม่มี" และเขาจะกล่าวว่า "จู้จู้ อย่าให้เราออกพระนามของพระเยโฮวาห์" ญาติที่ใกล้ชิดที่สุดมีหน้าที่ฝังศพคนตายตามกฎหมายของคนฮีบรู เมื่อการพิพากษามาถึง เรือทั้งหลายแห่งอิสราเอล ญาติที่ใกล้ชิดที่สุดที่หลงเหลืออยู่อาจเป็นลุง ในกรณีที่เลวร้ายที่สุด เช่นในสงคราม พวกยิวก็เผาศพแทนที่จะฝังศพ จากนั้นกระดูกก็จะถูกเอาออกไปฝัง ใน เหตุการณ์ที่ถูกพรรณนาไว้ในข้อที่แล้ว คนเดียวเท่านั้นที่เหลืออยู่ในสถานที่แห่งนั้น คนที่มาหา เขาและสอบถามเขาว่าเขาอยู่คนเดียวหรือก็จะสั่งเขาว่าอย่าเอ่ยพระนามของพระเยโฮวาห์ ต่อเมื่อ หลังจากที่พระเจ้าได้ทรงพิพากษาอิสราเอลแล้ว คนมากมายในนั้นก็จะเกรงกลัวพระนามของ พระองค์จนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาไม่กล้าเอ่ยพระนามนั้นอย่างเปิดเผยเลย

11 เพราะเหตุนี้ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแล้ว พระองค์จะทรงฟาดเรือใหญ่ให้แตกเป็น ชิ้นๆ และเรือเล็กก็จะแตกเป็นจุก สสาเหตุของการทำลายล้างดังกล่าวซึ่งถูกพรรณนาไว้ในข้อ ก่อนหน้าก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้เช่นนั้น ทั้งประชาชาตินั้นจะถูกฟาด – กฤหาสน์ พระราชวังรวมถึงกระท่อมเล็กๆ ทั้งหมดจะถูกทำลายจนสิ้นซาก

อมส 6:12-14 ม้าจะวิ่งบนศิลาหรือ มีคนหนึ่งคนใดใช้วัวไถที่นั่นหรือ แต่เจ้าทั้งหลาย ได้กลับความยุติธรรมให้ขมอย่างดีหมี และเปลี่ยนผลของความชอบธรรมให้ขมอย่างบอระเพ็ด ปกติพวกม้าไม่วิ่งห้อยบนแนวหินที่ยื่นมาจากหน้าผาและพวกวัวย่อมไม่ไถที่นั่นอย่าง แน่นนอน เหมือนที่ภาพประกอบทั้งสองนั้นไม่เข้ากัน การฉ้อฉลแห่งแผ่นดินนั้นก็เช่นกัน ความ ยุติธรรมได้ถูกผันแปรและถูกคว่ำลงซึ่งทำให้บรรดาผู้เรียกร้องสิทธิรู้สึกขมขื่น สิ่งที่ดีควรเป็น ความชอบธรรมกลับถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นยาพิษ แผ่นดินนั้นถูกเจือด้วยความขมขื่นและยาพิษ ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติต่างๆที่ฉ้อฉลของพวกคนมีอำนาจ

13 เจ้าทั้งหลายผู้ปรารถนาอยู่ในสิ่งอันไร้สาระ ผู้ซึ่งกล่าวว่า "เราได้ยึดเอาสัตว์มาเป็น ของเราด้วยกำลังของเรามีหรือ" ข้าราชการที่ฉ้อฉลเหล่านั้นซึ่งถูกพรรณนาไว้ข้างบน โอ้อวด เกี่ยวกับการซื้อขายที่ฉ้อฉลแม้มีมูลค่าเพียงเล็กน้อยก็ตาม พวกเขาอวดว่าตน ได้ยึดอำนาจ (นั่นคือ

เขาสัตว์) มาด้วยพลังกำลังของตนเอง (เขาสัตว์ในอิสราเอลเป็นสัญลักษณ์สมัยโบราณอย่างหนึ่ง ที่แสดงถึงสิทธิอำนาจ)

14 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "เพราะ ดูเถิด โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เรา จะยกประชาชาติหนึ่งให้ขึ้นต่อผู้เจ้า และเขาจะบีบบังคับเจ้าตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทถึงแม่น้ำ แห่งถิ่นทุรกันดาร" ฮามัทเป็นนครหนึ่งในซีเรียทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอิสราเอล แม่น้ำ แห่งถิ่นทุรกันดารไม่เป็นที่ทราบชัดเจน แต่อาจหมายถึงพรมแดนด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างอิสราเอลกับอียิปต์ ประเด็นก็คือว่า พระเจ้าตรัสล่วงหน้าถึงการพิพากษาที่จะถูกนำมา ต่อสู้อิสราเอลจากปลายด้านหนึ่งไปจนสุดปลายอีกด้าน ประชาชาตินั้นคืออัสซีเรียอย่างไม่ต้อง สงสัย

ภาพรวมของอาโมส 7: บทที่เจ็ดของอาโมสมีนิมิตหลายประการเกี่ยวกับการพิพากษา ต่างๆที่จะเกิดกับอิสราเอลในข้อ 1-9 และจากนั้น อามาซียาห์ขู่อาโมสในข้อ 10-17

อมส 7:1-3 **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงลำแดงแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า ดูเถิด**
พระองค์ทรงสร้างตักแตน เมื่อพืชรุ่นหลังเริ่มงอกขึ้นมา และดูเถิด เป็นพืชรุ่นหลังจากที่กษัตริย์ ไปได้เกี่ยวแล้ว ขณะที่บทนี้เริ่มต้นขึ้น พระเจ้าก็ทรงแสดงให้อาโมสเห็นนิมิตสามเรื่องเกี่ยวกับการ พิพากษาที่จะมา นิมิตแรกคือ เรื่องของตักแตน (หรือตักแตนวัยบิน) ซึ่งกักกินหญ้า แต่ถูกเอา ออกไปตามคำขอของอาโมส คำที่แปลว่า ตักแตน (โกวบ) ก็ถูกแปลเป็นตักแตนวัยบินในที่อื่น ผู้ พยากรณ์ท่านนี้พูดถึงตอนที่หญ้าฤดูใบไม้ผลิถูกตัดไปและพืชผลรุ่นแรกถูกเก็บรวบรวมไว้ สำหรับใช้เป็นอาหารของฝูงปศุสัตว์ของกษัตริย์ จากนั้นพอหญ้ารุ่นหลังกำลังงอกขึ้นมาและรับ ประกันว่าจะมีฟางรอบที่สอง ฝูงตักแตน (หรือตักแตนวัยบิน) ก็แห่กันมาและอาจทำลายหญ้า เหล่านั้นเสีย

2 และต่อมาเมื่อตักแตนกินหญ้าในแผ่นดินนั้นหมดแล้ว ข้าพเจ้าจึงว่า "โอ ข้าแต่องค์พระ ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงให้ภัย ยาโคบจะตั้งอยู่ได้อย่างไร เพราะเขาเล็กลงคนเดียว" เมื่อภัยพิบัติ

แห่งตักแตน (หรือตักแตนวัยบิน) กัดกินหญ้าแห่งแผ่นดินนั้นจนเกือบหมด อาโมสก็ร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อพวกเขา อาโมสอธิษฐานขอให้พระเจ้ายกโทษความบาปต่างๆของประชาชาตินั้น เขาวิงวอนว่า อิสราเอลจะต้านทานการโจมตีเช่นนั้นได้อย่างไรเพราะว่าพวกเขาเป็นประชาชาติเล็กๆ? แม้พระเจ้าอาจทรงใช้ภัยพิบัติแห่งฝูงตักแตนเพื่อตีสอนอิสราเอลจริงๆ นิมิตนี้ก็อาจเป็นคำอุปมาหนึ่งที่หมายถึงการโจมตีเบื้องต้นของคนอัสซีเรียก่อนการรุกรานและการพิชิตครั้งสุดท้ายของพวกเขา อาโมสจึงอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อพวกเขา

3 เกี่ยวกับเรื่องนี้พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัย พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "จะไม่เป็นไปอย่างนี้" นีบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานเผื่อของอาโมสและทรงเลื่อนการพิพากษาสุดท้ายออกไป นี่เป็นภาพประกอบที่ชัดเจนของคำอธิษฐานอันร้อนรนของผู้ชอบธรรมซึ่งเกิดผลมาก (ยากอบ 5:16) พระเจ้าจึงทรงยับยั้งภัยพิบัติแห่งฝูงตักแตนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเลื่อนออกไปของการพิชิตครั้งสุดท้ายของอัสซีเรีย

อมส 7:4-6 **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงลำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้ว่า** คุณเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงเรียกให้มีการสู้ความด้วยไฟ และไฟได้เผาผลาญมหาสมุทรใหญ่ และกินส่วนหนึ่งเสีย นี่เป็นนิมิตที่สองเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมา พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่อาโมสว่าพระองค์กำลังจะทรงต่อสู้กับอิสราเอลด้วยไฟ แม้บางคนคิดว่านี่หมายถึงไฟที่ตกลงมาจากสวรรค์ มันอาจหมายถึงภัยแล้งที่รุนแรงและความอดอยากที่เกิดขึ้นตามมามากกว่า การพิพากษานี้จะกลืนกินไปจนถึงส่วนลึกสุดของประชาชาตินั้น บางท่านเสนอแนะว่านี่หมายถึงการรุกรานของอัสซีเรีย ในนิมิตเรื่องภัยแล้งนั้น มันกลืนกินส่วนหนึ่งของแผ่นดินนั้น หากการประยุกต์ใช้คือ อัสซีเรีย ให้เราระลึกว่าใน 2 พงศ์กษัตริย์ 15:29 ทิกลัทปีเอเซอร์รุกรานแผ่นดินนั้นและกวาดต้อนคนส่วนหนึ่งของแผ่นดินนั้นไปเป็นเชลย

5 ข้าพเจ้าจึงทูลว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอพระองค์ทรงยับยั้งไว้ ยาโคบ จะตั้งอยู่ได้อย่างไร เพราะเขาเล็กน้อยคนเดียว" อีกครั้งที่อาโมสอ้อนวอนต่อพระเจ้าและขอร้อง

พระองค์ให้ทรงยับยั้งจากการพิพากษานี้เสีย เช่นเดียวกับในข้อ 2 ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าอิสราเอลเป็นประชาชาติเล็กๆและอ่อนแอ

6 **เกี่ยวกับเรื่องนี้พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "จะไม่เป็นไปอย่างนั้นด้วย"** เช่นเดียวกับในนิมิตแรก หลังจากการอธิษฐานเผื่อของอาโมสแล้ว พระเจ้าก็ทรงหันเสียจากการพิพากษาที่พระองค์ได้ทรงตั้งพระทัยไว้และทรงบัญญัติว่ามันจะไม่เกิดขึ้น – อย่างน้อยก็สำหรับเวลาขณะนั้น พระเจ้าทรงระงับการพิพากษาที่อิสราเอลสมควรได้รับเพราะการอธิษฐานเผื่อของอาโมสผู้รับใช้ของพระองค์

อมส 7:7-9 **พระองค์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ที่ข้างกำแพงสร้างด้วยศิลา มีสายดิ่งอยู่ในพระหัตถ์** นิมิตที่สามเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมานั้นถูกเปิดเผยในข้อนี้ ในนิมิตนี้ อาโมสเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้ายืนอยู่บนกำแพงหนึ่งพร้อมกับสายดิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ (สายดิ่งจนทุกวันนี้ถูกใช้โดยพวกช่างก่ออิฐและหินเพื่อดูว่ากำแพงหนึ่งตั้งฉากหรือไม่) ความหมายโดยนัยก็คือว่า อิสราเอลคือ กำแพงนั้นและพวกเขาไม่ตั้งฉาก – คดโกงและไม่เที่ยงธรรม พระเจ้าจึงทรงวัดพวกเขาเพื่อดูว่าพวกเขาเป็นคนชอบธรรมหรือไม่

8 **และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "อาโมสอย่า เจ้าเห็นอะไร" และข้าพเจ้าทูลว่า "สายดิ่งเส้นหนึ่ง พระเจ้าข้า"** แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า **"ดูเถิด เราจะเอาสายดิ่งจับท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา เราจะไม่ผ่านเขาไปอีก** พระเจ้าจึงทรงทำให้แน่ใจว่าอาโมสตระหนักว่าสิ่งใดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ - สายดิ่งอันหนึ่ง พระเจ้าทรงวัดดูว่าประชาชนของพระองค์เป็นคนที่แท้จริงและเที่ยงธรรมหรือไม่ อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงประกาศด้วยว่าพระองค์จะไม่ทรงผ่านพวกเขาอีกต่อไปเลย (นั่นคือ ไม่ให้โอกาสพวกเขาอีกต่อไป) นั่นคือ พระเจ้าทรงบัญญัติว่าพระองค์จะไม่ทรงหันจากพระพิโรธของพระองค์อีกต่อไปแล้ว พระองค์จะไม่ทรงยกโทษพวกเขาอีกต่อไปแล้ว พวกเขาได้ช่วยพระองค์หลายครั้งเกินไปแล้ว

9 สถานที่อันสูงทั้งหลายของอิสอัคจะร้าวไป และสถานบริสุทธิ์ทั้งหลายของอิสราเอล จะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และเราจะลุกขึ้นต่อผู้ขว้างขวานเยโรโบอัมด้วยดาบ " สถานที่อันสูงทั้งหลาย (ปูชนียสถานสูงทั้งหลาย) คือ สถานที่บนยอดเนินเขาต่างๆซึ่งเป็นที่ๆการนับถือรูปเคารพถูก ปฏิบัติ วลีที่กล่าวถึงอิสอัคอาจหมายถึงตอนที่เขาสร้างสถานที่อันสูงแห่งหนึ่งที่เบเออร์เซบาเพื่อ นมัสการพระเยโฮวาห์ แต่สถานที่อันสูงทั้งหลายในอิสราเอลสมัยนั้นส่วนใหญ่แล้วมีไว้สำหรับ พวกพระต่างค้ำว สถานบริสุทธิ์ทั้งหลายของอิสราเอลอาจหมายถึงวิหารต่างๆที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อ รูปวัวทองคำที่ดาน เบธเอล และที่อื่นๆ คำพยากรณ์ของอาโมสมีขึ้นในสมัยรัชกาลของเยโรโบ อัมที่ 2 และเป็นกษัตริย์ที่ถูกหมายถึงตรงนี้ ใน 2 พงศกษัตริย์ 15:8-10 มีบันทึกเกี่ยวกับจุดจบของ ราชวงศ์ของเยโรโบอัมที่ 2 ในข้อนั้นชัลลุมฆ่าเศคาริยาห์ บุตรชายของเยโรโบอัมที่ 2 อาจโดย ดาบเล่มหนึ่งอันทำให้วังส่วานของเยโรโบอัมที่ 2 สิ้นสุดลง กล่าวโดยสรุป พระเจ้าทรงเตือนอิส ราเอลและเยโรโบอัมที่ 2 ผู้เป็นกษัตริย์ที่ชั่วร้ายของมันผ่านทางอาโมสว่า การพิพากษากำลังจะ เกิดกับประชาชาตินั้นและโดยเฉพาะกับพวกผู้นำที่ชั่วร้ายของมัน

อมส 7:10-13 แล้วอามาซียาห์ปุโรหิตแห่งเบธเอลส่งคนไปยังเยโรโบอัมกษัตริย์ แห่งอิสราเอล ทูลว่า "อาโมสได้คิดคบฏต่อพระองค์ในท่ามกลางวังส่วานอิสราเอล บรรดาถ้อยคำ ของเขาก็หนักแผ่นดิน ขณะเดียวกัน มีคนไปส่งข่าวแก่เยโรโบอัมที่ 2 โดยเตือนถึงสิ่งที่อาโมสกำลังเทศนาอยู่ อามาซียาห์อาจเป็นมหาปุโรหิตของรูปวัวทองคำนั้นที่เบธเอล เขาอาจเตือนเยโร โบอัมที่ 2 ด้วยตัวเองหรืออาจส่งจดหมายไปโดยอ้างว่าอาโมสกำลังคิดคบฏต่อเขา ตามที่อามาซียาห์ได้กล่าวไว้ สิ่งที่อาโมสกำลังเทศนาอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจรับได้ ต้องมีใครสักคนหยุดมัน

11 เพราะอาโมสได้กล่าวดังนั้น ว่า เยโรโบอัมจะสิ้นชีวิตด้วยดาบ และอิสราเอลจะตกไป เป็นเชลยห่างจากแผ่นดินของเขา" อามาซียาห์บิดเบือนสิ่งที่อาโมสได้กล่าวไว้ คำพยากรณ์ที่มา จากพระเจ้านั้นคือว่าวังส่วานของเยโรโบอัมจะเสียชีวิตด้วยดาบ (ไม่ใช่เยโรโบอัม) และนั่นเป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นในเวลาต่อมาจริงๆ ถึงกระนั้น อามาซียาห์ก็ใส่สีตีไข่และบิดเบือนสิ่งที่ผู้พยากรณ์นั้นได้ กล่าวไว้ล่วงหน้า – แน่แน่นอนว่าเพื่อขอร้องเยโรโบอัมให้ต่อสู้เขา ส่วนข้อกล่าวหาที่สองที่ว่าอิสราเอล

จะตกไปเป็นเชลยห่างจากแผ่นดินของพวกเขา อาโมสก็ได้กล่าวล่วงหน้าไว้เช่นนั้นจริงๆ มันไม่ใช่ข้อความที่เป็นที่นิยม แต่มันก็เป็นความจริง

12 และอามาซียาห์พูดกับอาโมสว่า "โอ ท่านผู้ทำนาย ไปเถิด จงหนีไปเสียที่แผ่นดินยูดาห์ ไปรับประทานอาหารที่นั่น และพยากรณ์ที่นั่นเถิด อามาซียาห์จึงบอกอาโมสให้หนีออกนอกประเทศไป จงไปยังยูดาห์ จงอาศัยอยู่ที่นั่นและเทศนา นี่บอกเป็นนัยถึงการประชดประชันและการเหยียดหยัน

13 อย่ามาพยากรณ์ที่เบธเอลอีกเลย เพราะนี่เป็นสถานบริสุทธิ์ของกษัตริย์ และเป็นพระราชสำนักของกษัตริย์" อามาซียาห์เตือนอาโมสมิให้พยากรณ์ (นั่นคือ เทศนา) ต่อผู้เบธเอลเท่าที่อามาซียาห์ทราบ เบธเอลคือนิเวศแห่งรูปลู่กัวทองคำนั้นและศาลเจ้าของมัน เขาไม่อยากจะยินเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัสโดยเฉพาะที่นั่น ยิ่งกว่านั้น เบธเอลยังเป็นสถานที่ๆที่ประทับของกษัตริย์ (นั่นคือ พระราชสำนัก) ตั้งอยู่ด้วย – ทำเนียบแห่งราชอาณาจักรซึ่งเป็นที่ๆกษัตริย์มีพระราชสำนักและเป็นที่ๆอาโมสควรให้ความเคารพ

อมส 7:14-15 อาโมสจึงตอบอามาซียาห์ว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้พยากรณ์ หรือลูกชายของผู้พยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นคนเลี้ยงสัตว์ และเป็นคนเก็บผลมะเดื่อ แม้ถูกเพิกเฉยหน้าโดยพวกอิทธิพลทางศาสนาแห่งเบธเอล อาโมสก็มิได้ถอยหนีแม้สักนิด เขายืนหยัดต่อสู้ แม้จะด้วยจิตใจที่สงบเสงี่ยมอย่างชัดเจนก็ตาม เขาตอบอามาซียาห์กลับไปว่าเขาไม่ใช่ผู้พยากรณ์หรือบุตรของผู้พยากรณ์ – เขาไม่ได้ไปโรงเรียนของพวกผู้พยากรณ์ เขาเป็นแค่เด็กชวานาคนหนึ่ง – คนที่ดูแลฝูงแพะแกะและเก็บผลมะเดื่อจากต้นสิชะโมร์ ภูมิหลังของเขาก็ต่ำต้อยอย่างแท้จริง

15 และพระเยโฮวาห์ทรงนำข้าพเจ้ามาจากการติดตามฝูงแพะแกะ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'ไปซิ จงพยากรณ์แก่อิสราเอลประชาชนของเรา' จากภูมิหลังที่ต่ำต้อยนั้นของการติดตามฝูงแพะแกะ พระเจ้าได้ทรงเรียกอาโมสและทรงกำชับเขาให้ไปเทศนาอย่างเจาะจงแก่ประชาชนของพระองค์ในอิสราเอล ซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ

อมส 7:16-17 ฉะนั้นบัดนี้ จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ ท่านกล่าวว่า 'อย่าพยากรณ์กล่าวโทษอิสราเอล และอย่าเทศนากล่าวโทษวงศ์วานอิสอัค' เพราะเหตุคำเตือนของอามาซียาห์ที่บอกอามอสว่าอย่าเทศนาในอิสราเอลและต่อว่าอิสราเอลนั้น

17 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้ว่า 'ภรรยาของท่านจะเป็นหญิงโสเภณีในเมือง บุตรชายหญิงของท่านจะล้มลงตายด้วยดาบ และที่ดินของท่านเขาจะชิงเส้นแบ่งออก ตัวท่านเองจะสิ้นชีวิตในแผ่นดินที่ไม่สะอาด และอิสราเอลจะต้องตกไปเป็นเชลยห่างจากแผ่นดินของตนเป็นแน่'"

วันคืนอันมีมิตรคอยอามาซียาห์และประชาชาติของเขาอยู่ เวลานั้นกำลังจะมาเมื่อภรรยาของเขาจะหันไปประกอบอาชีพโสเภณี โดยอาจเป็นวิธีสุดท้ายในการหาเลี้ยงชีพหรืออาจเพราะความใจง่ายของนางเอง ลูกๆของเขาก็จะตายอย่างทารุณ แผ่นดินของเขาจะถูกแบ่งออก และถูกสำรวจโดยเจ้าของใหม่ อามาซียาห์เองก็จะตายในแผ่นดินของคนต่างชาติ (ตรงตัวคือ ไม่สะอาดหรือเป็นมลทิน) และที่เลวร้ายที่สุดก็คือ อิสราเอล (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) จะตกไปเป็นเชลยออกจากแผ่นดินของพวกเขา (เข้าไปในอัสซีเรีย)

ภาพรวมของอามอส 8: เนื้อหาสามส่วนมีอยู่ในบทถัดไปนี้: (1) การใกล้เข้ามาของความพินาศของอิสราเอลในข้อ 1-3; (2) ความบาปของพวกเขาที่ถูกตำหนิในข้อ 4-10 และ (3) ความอดอยากพระวณะของพระเจ้าในข้อ 11-14

อมส 8:1-3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า ดูเถิด มีกระจาดผลไม้ฤดูร้อนกระจาดหนึ่ง พระเจ้าทรงเปิดเผยนิมิตอีกเรื่องแก่อามอส ในนิมิตนี้มีกระจาด "ผลไม้ฤดูร้อน" กระจาดหนึ่ง นี้หมายถึงผลไม้ที่สุกงอมเต็มที่และเกือบจะเน่าเสียอยู่แล้ว

2 และพระองค์ตรัสว่า "อาโมส เจ้าเห็นอะไร" และข้าพเจ้าทูลว่า "ผลไม้ฤดูร้อนกระจัด
หนึ่ง พระเจ้าข้า" แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "วันสิ้นสุดมาถึงอิสราเอลประชาชนของ
เราแล้ว เราจะไม่ผ่านเขาไปอีกเลย" พระเจ้าทรงบ่งบอกอย่างชัดเจนว่าอิสราเอลเป็นเหมือนกับ
ผลไม้ฤดูร้อนกระจัดหนึ่ง – ผลไม้ที่กำลังจะเน่าเสียอยู่แล้ว จุดจบของอิสราเอลกำลังใกล้เข้ามา
แล้ว ความพินาศของพวกเขา กำลังใกล้เข้ามาเรื่อยๆ พระเจ้าทรงบัญญัติว่าพระองค์จะไม่ทรง
ผ่านเลยหรือเพิกเฉยความบาปของพวกเขาอีกต่อไป พวกเขาหมดโอกาสแล้ว วันเวลาของพวกเขา
เขาถูกนับไว้แล้ว

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "ในวันนั้น เสียงเพลงในพระวิหารจะเป็นเสียงร่ำไห้
จะมีศพมากมายทุกแห่งทั่วไวยิวบยา" ในวันนั้นเมื่อการพิพากษาของพระเจ้าตกลงบนเบธเอล
และสะมาเรีย แทนที่จะเป็นเพลงสรรเสริญที่วิหาร (นั่นคือ ศาลเจ้า) ของรูปลวกวัวทองคำนั้น จะมี
เสียงร่ำไห้ (นั่นคือ เสียงคร่ำครวญ) ท้องถนนของเบธเอลและสะมาเรียจะกระจัดกระจายไปด้วย
ศพคนตาย งานศพในตะวันออกกลางตลอดหลายยุคสมัยเป็นงานที่หนาวเหน็บและเต็มไปด้วยเสียง
ร้องไห้และคร่ำครวญ ในวันแห่งการพิพากษาที่จะมานั้นจะไม่มีเสียงเช่นนั้นเลย นี่บอกเป็นนัย
ถึงการฝังศพแบบหมู่ซึ่งศพคนตายจะถูกโยนลงไปหลุมโดยไม่มีพิธีรีตองหรือการไว้ทุกข์

อมส 8:4-6 โอ ท่านผู้เหยียบย่ำคนขัดสน ท่านผู้ทำลายคนยากจนแห่งแผ่นดิน
จงฟังถ้อยคำนี้ คราวนี้พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงหันความสนใจของพระองค์ไปยัง
ความบาปต่างๆของอาณาจักรฝ่ายเหนือบ้าง ความโหดเหี้ยม ความโลภและการเอารอดเอาเปรียบ
มีอยู่คั่นในอิสราเอล คนเหล่านั้นที่ยากจนอย่างแท้จริงก็ถูกเหยียบย่ำโดยพวกคนรวยและคนมี
อำนาจ ที่ดินของพวกเขาถูกยึดไปและพวกเขาถูกเรียกเก็บภาษีอย่างโหด

5 โดยกล่าวว่า "เมื่อไรหนอวันขึ้นค้ำจะหมดไป เราจะได้ขายข้าวของเรา เมื่อไรหนอวัน
สะบาโตจะผ่านไป เราจะได้เอาข้าวสาลีออกขาย เราจะได้กระทำเอฟาให้ห้อยมลง และกระทำเซ
เซลให้โตขึ้น และหลอกค้าด้วยตาชั่งชั่งขึ้น วันขึ้นค้ำเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่ถูกแยกไว้ต่างหากใน
อิสราเอลสำหรับการมัสการและการปรนนิบัติอันศักดิ์สิทธิ์ การซื้อขายถูกห้ามมิให้กระทำใน

วันนั้น นี่ก็เป็นแบบเดียวกันสำหรับวันสะบาโต กระนั้นความ โลกในแผ่นดินนั้นก็เลวร้ายจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขา รออีกวันหนึ่งเพื่อที่จะหาเงินไม่ได้ด้วยซ้ำ นอกจากนี้ การปฏิบัติที่ถือ โกงและเอาเปรียบก็มีแพร่หลายจนถึงขนาดที่ว่ามีการ ใช้เครื่องตวงจี โกง การตั้งราคาสูงเกินจริง และตาชั่งที่ถูกดัดแปลงเพื่อให้ผู้ขายได้ประโยชน์ ความ โลกและการฉ้อฉลคือลักษณะเฉพาะตัวของสมัยนั้น

6 เพื่อเราจะได้อื้อคนจนด้วยเงิน และซื้อคนขัดสนด้วยรองเท้าสานคู่หนึ่ง เอ และขายกากข้าวสาลี" พวกนักธุรกิจที่โลกโม โทสันอย่างน่าเกลียดในสมัยนั้นก็เต็มใจขายคนอิสราเอล คนอื่นๆ ให้เป็นทาสเพื่อแลกกับเงิน คนเหล่านั้นที่ไม่อาจชำระหนี้ได้ก็ถูกขายเป็นทาสอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นการละเมิดต่อ เลวีนิติ 25:39 คุณความเห็นสำหรับอาโมส 2:6 ด้วย นอกจากนี้ พวกพ่อค้าขี้อื้อก็ขายกากของข้าวสาลีที่ถูกนวดแล้วซึ่งตกลงในดิน มันปนกับดินและไม่เหมาะสำหรับเป็นอาหาร กระนั้นพวกเขาก็ขายมัน

อมส 8:7-8 โดยศักดิ์ศรีของยาโคบ พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณว่า "แน่นอนที่เดียว เราจะไม่ลืมการกระทำของเขาลักษณะเดียวเป็นนิรันดร์ เมื่อพระเจ้าทรงนับย้อนดูความฉ้อฉล ความ โลกและการเอาเปรียบในอิสราเอล – โดยเฉพาะที่กระทำต่อคนเหล่านั้นที่ปกป้องตัวเองไม่ได้ พระองค์ก็ทรงปฏิญาณว่าพระองค์จะไม่ทรงลืมความบาปของพวกเขาเลย (ดู วิวรรณ์ 20:12-15)

8 แผ่นดินจะไม่หวั่นไหวเพราะเรื่องนี้หรือ ทุกคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นจะไม่ไว้ทุกข์หรือ และแผ่นดินนั้นทั้งหมดก็เอ่อขึ้นอย่างแม่น้ำ ถูกซัดไปซัดมาและยุบลงอีก เหมือนแม่น้ำแห่งอียิปต์มิใช่หรือ" เพราะความบาปของอิสราเอล แผ่นดินนั้นจะสั่นสะเทือนเพราะการพิพากษาที่จะมานั้น เหล่าพลเมืองของแผ่นดินนั้นจะไว้ทุกข์เมื่อการพิพากษานั้นตกลงมา การพิพากษาที่จะมานั้นผ่านทางอัสซีเรียจะกวาดไปทั่วแผ่นดินนั้นเหมือนน้ำท่วมใหญ่ ซึ่งทำให้ทุกสิ่งที่ยาวหน้าจมน้ำหมด – เหมือนแม่น้ำไนล์ยามที่ไหลท่วม

อมส 8:9-10

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "และต่อมาในวันนั้นเราจะ

กระทำให้ดวงอาทิตย์ตกในเวลาเที่ยงวัน กระทำให้โลกมืดไปในกลางวันแสกๆ วลีที่ว่า "เราจะกระทำให้ดวงอาทิตย์ตกในเวลาเที่ยงวัน" อาจแปลตรงตัวได้ว่า 'เราจะนำมันมาในเวลาเที่ยงวัน' ตอนที่พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำให้มืดไปตอนเที่ยงวัน (มัทธิว 27:45) แต่ดูเหมือนว่านั่นไม่ใช่สิ่งที่ถูกหมายถึงตรงนี้ ทว่านี่อาจหมายถึงวันหนึ่งที่ถูกทำให้มืดไปตอนเที่ยงวันเพราะการทำลาย อาจโดยคลื่นจากนครหนึ่งซึ่งถูกไฟเผา (สุริยคราสอาจถูกสื่อตรงนี้ด้วย แต่นั่นก็ดูเหมือนมีความสำคัญน้อยมากในฐานะการพิพากษาที่มีต่ออิสราเอล)

10 เราจะให้การเลี้ยงของเจ้าทั้งหลายกลับเป็นการไว้ทุกข์ และให้เสียงเพลงทั้งลิ้นของเจ้าเป็นคำคร่ำครวญ เราจะนำผ้ากระสอบมาที่เอวของคนทั้งหลาย และศีรษะทั่วไปก็จะล้าน และเราจะกระทำให้เป็นเหมือนการไว้ทุกข์ให้บุตรชายคนเดียวของเรา และวาระสุดท้ายก็จะให้เหมือนวันที่ขมขื่น" สิ่งที่จะต้องเป็นการเฉลิมฉลอง (นั่นคือ วันสำคัญต่างๆ) ก็จะกลายเป็นช่วงเวลาแห่งการไว้ทุกข์และการคร่ำครวญ การสวมผ้ากระสอบและการโกนศีรษะเป็นธรรมเนียมสมัยโบราณของการไว้ทุกข์ของประชาชน เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอล การไว้ทุกข์เช่นนั้นจะเกิดแก่ทุกศีรษะ เหมือนพ่อหรือแม่คนหนึ่งอาจไว้ทุกข์ให้กับการเสียชีวิตของบุตรชายคนเดียวของตน ความขมขื่นที่จะมาในอิสราเอลก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย มันอาจเป็นตอนที่กองทัพของอัสซีเรียเดินนำคนอิสราเอลไปเป็นเชลย และพวกเขาถูกบังคับให้สวมแต่ผ้ากระสอบและโกนศีรษะของตน ความหายนะที่จะตกแก่พวกเขาก็ขมขื่นจริงๆ

อมส 8:11-12

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อเราจะ

ส่งทูปกษัตริย์มาที่แผ่นดิน ไม่ใช่การอดอาหาร หรือการกระหายน้ำ แต่จะอดฟังพระวจาของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงเตือนว่าวันนั้นกำลังจะมาในอิสราเอลเมื่อพระองค์จะทรงส่งความอดอยากมา อยากรู้ก็ตาม ความอดอยากนั้นจะไม่ใช่ฝ่ายร่างกายแต่จะเป็นฝ่ายวิญญาณ – ความอดอยากที่จะได้ยินพระวจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจะไม่ทรงส่งบรรดาผู้พยากรณ์มายังอิสราเอลอีกต่อไปแล้ว ในการกระจัดกระจายของพวกเขาไปอยู่ในอัสซีเรีย ผู้พยากรณ์ทั้งหลายจะไม่ยืนและประกาศอีกต่อไปว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แหละ" ความอดอยากฝ่ายวิญญาณ

นั่นได้ดำเนินต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงขณะนี้ โดยเฉพาะสำหรับสิบตระกูลฝ่ายเหนือของอิสราเอล นอกจากนี้ ในสมัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อิสราเอลก็เลือกที่จะปิดหูของพวกเขาค่อยๆ คำต่างๆของพระองค์ จนทุกวันนี้ พวกเขาได้ยินแต่ก็ไม่เข้าใจ พวกเขามองเห็นแต่ก็ไม่รับรู้ความจริงฝ่ายวิญญาณ

12 เขาทั้งหลายจะท่องเที่ยวจากทะเลนี้ไปทะเลโน้น และจากทิศเหนือไปทิศตะวันออก เขาทั้งหลายจะวิ่งไปวิ่งมาเพื่อแสวงหาพระวณะของพระเยโฮวาห์ แต่เขาจะไม่พบ อิสราเอล ตั้งแต่สมัยนั้นมาจนทุกวันนี้ได้ท่องเที่ยวไปอย่างเปล่าประโยชน์ในการแสวงหาความจริง จากทิศตะวันออกไปจนทิศตะวันตก (ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนจนถึงทะเลตาย) พวกพระของคณฟีลิสเตียในทิศตะวันตกไปจนถึงพวกพระของโมอับและอัมโมนในทิศตะวันออก อิสราเอลก็จะแสวงหา (และได้แสวงหา) พวกพระเทียมเท็จ พวกเขาได้ยุ่งเกี่ยวกับพวกพระแห่งทิศเหนือ (อัสซีเรีย) จนถึงการนับถือรูปเคารพของบาบิโลนที่อยู่ทางทิศตะวันออก พวกเขาจะเที่ยวไปมาเพื่อแสวงหาพระวณะของพระเจ้าและไม่พบมัน ตลอดหลายศตวรรษ พวกธรรมจารย์และรับบีชาวยิวเขียนหนังสืออธิบายพระคัมภีร์เล่มหนาๆออกมาในรูปของคัมภีร์ทัตมุดและทาร์กัมส์ นำเสรีที่พวกยิวตั้งตั้งแต่สมัยนั้นมาจนทุกวันนี้เชื่อถือหนังสืออธิบายพระคัมภีร์เหล่านี้ที่มนุษย์เขียนขึ้น – ประเพณีต่างๆของพวกเขา – มากกว่าเชื่อถือพระวณะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร จนทุกวันนี้พวกยิวก็ขอคำปรึกษาจากพวกรับบีและประเพณีต่างๆของพวกเขาแทนที่จะอ่าน แม้แต่พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงท่องเที่ยวไปมาตลอดชีวิตโดยปราศจากเข็มทิศหรือแผนที่ฝ่ายวิญญาณ

อมส 8:13-14 ในวันนั้น สาวพรหมจารีสวยๆและคนหนุ่มจะสลบไสลเพราะความกระหาย วันนั้นกำลังจะมาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อพวกคนหนุ่มสาวของอิสราเอลจะสลบไสลไป เพราะความกระหายหาพระวณะของพระเจ้า การพิพากษาจะมายังแผ่นดินนั้นไม่เพียงฝ่ายร่างกายเท่านั้นแต่ฝ่ายวิญญาณด้วย พระเจ้ากำลังจะทรงตัดพวกเขาออกเสียทั้งจากน้ำที่ดื่มกินและจากน้ำแห่งพระวณะของพระองค์ด้วย

14 บรรดาผู้ที่ปฏิญาณโดยความบาปแห่งสะมาเรีย และกล่าวว่า 'โอ ดานเอ๋ย พระของท่านมีชีวิตอยู่นั้นใด' และว่า 'พระมรรคาของเบเออร์เซบามีชีวิตอยู่นั้นใด' เขาเหล่านี้จะล้มลง และจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย" คนเหล่านั้นที่ปฏิญาณ โดยรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นแห่งสะมาเรีย และดาน โดยเรียกพวกมันว่าพระที่มีชีวิตอยู่ของพวกเขา จะเผชิญกับพระพิโรธอันรุนแรงของพระเจ้า ยังมีศูนย์กลางของการนับถือรูปเคารพที่เมืองเบเออร์เซบาในทิศใต้สุดด้วย คำที่แปลว่า พระมรรคา (เคเรค) มีความหมายตรงตัวว่า 'ทาง' หรือ 'ถนน' คนเหล่านั้นที่แสวงหาตลอดทาง ไปจนถึงการนับถือรูปเคารพแห่งเบเออร์เซบาโดยอ้างว่าพวกพระที่นั่นมีชีวิตอยู่จะล้มลงในไม่ช้า และจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย

ดังนั้น เพราะความบาปทั้งหลายของอิสราเอลซึ่งมีมากมายนับไม่ถ้วน อิสราเอลจึงกำลังจะล้มลงแล้ว พวกเขาจะฉ้อฉลอย่างที่สุดในการปฏิบัติต่อกันและกัน พวกเขาจะละทิ้งความจริงอย่างสิ้นเชิงในการนับถือรูปเคารพต่างๆของตนด้วย พวกเขาจึงกำลังจะผ่านเข้าไปในการตกไปเป็นเชลยยังอัสซีเรีย

ภาพรวมของอาโมส 9: บทสุดท้ายของอาโมสมีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมาขึ้น และการกระจัดกระจายไปของอิสราเอลในข้อ 1-10; การกลับสู่สภาพเดิมของราชอาณาจักรนั้น ในยุคพันปีในข้อ 11-12 และพระพรต่างๆของยุคพันปีในข้อ 13-15

อมส 9:1 ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ข้างแท่นบูชา และพระองค์ตรัสว่า "จงตีที่หัวเสาเพื่อให้ธรณีประตูหวั่นไหว และจงหักมันเสียให้เป็นชิ้นๆเหนือศิระของประชาชนทั้งหมด คนที่ยังเหลืออยู่เราจะสังหารเสียด้วยดาบ จะไม่มีผู้ใดหนีไปได้เลย จะไม่รอดพ้นไปได้สักคนเดียว ในนิมิตเรื่องสุดท้ายนี้ของหนังสืออาโมส ผู้พยากรณ์ท่านนี้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่บนแท่นบูชาหนึ่ง แท่นบูชานั้นอาจเป็นแท่นบูชารูปลูกวัวนั้นที่เบธเอล ภาพเหตุการณ์ก็คือ ความเหี้ยมครุร้ายและพระพิโรธของพระเยโฮวาห์พระเจ้าที่มีต่อการนับถือรูปเคารพของอิสราเอล ด้วยความเหี้ยมครุร้ายที่ชัดเจนที่มีต่อแท่นบูชารูปเคารพนั้น

พระเจ้าจึงประทับยืนอยู่บนมัน พระองค์จึงทรงสั่ง (อาจเป็นทูตสวรรค์แห่งการพิพากษาองค์หนึ่ง) ให้ตีที่หัวเสาของประตูเข้าสู่วิหารนั้น นี่บอกเป็นนัยถึงความพินาศของวิหารนั้นที่เบธเอล วลีที่กล่าวถึงการตัดพวกมันที่หัวอาจหมายถึงบัวที่อยู่บนเสาประตูทั้งสองข้าง หรือมันอาจหมายถึงปุโรหิตแห่งวิหารรูปเคารพนั้นก็ได้อีกไม่ว่ากรณีใด พวกปุโรหิตและพวกคนที่มานมัสการที่วิหารพระต่างค้ำวานั้นจะถูกฆ่าเสีย – ไม่เว้นสักคนเดียว ภาพเหตุการณ์ที่ถูกพรรณานี้ในนิมิตนี้ย่อมหมายถึงการพิพากษานั้นที่จะเกิดแก่อาณาจักรฝ่ายเหนือและการนมัสการรูปเคารพของมันเมื่อคนอัสซีเรียรุกรานและทำลายอิสราเอล

อมส 9:2-4 **แม้ว่าเขาจะขุดไปถึงนรก มือของเราจะจับเขามาจากที่นั่น ถ้าเขาจะขึ้นไปฟ้าสวรรค์ เราจะนำเขาลงมาจากที่นั่น** ความคิดตรงนี้ต่อเนื่องจากข้อที่แล้ว แม้ว่าพวกปุโรหิตและพวกคนนับถือรูปเคารพแห่งอิสราเอลจะขุดลงไปถึงนรก พวกเขาก็จะหนีพระพิโรธของพระเจ้าไม่พ้น หากพวกเขาปีนขึ้นไปถึงสวรรค์ พระเจ้าก็จะทรงคว้าตัวพวกเขาและนำพวกเขาลงมา

3 **แม้ว่าเขาจะซ่อนอยู่ที่ยอดเขาการเมล เราจะหาเขาที่นั่นแล้วจับเขามา** **แม้ว่าเขาจะไปซ่อนอยู่ที่ก้นทะเลให้พ้นตาเรา เราจะบัญชางูที่นั่น และมันจะกัดเขา** แม้พวกคนนับถือรูปเคารพเหล่านี้หรือพวกปุโรหิตของพวกเขาปีนขึ้นไปยังยอดเขาการเมลเพื่อซ่อนตัวจากการพิพากษาของพระเจ้า กระทั่งจากที่นั่นพวกเขาก็จะถูกหาจนเจอและถูกจับตัวมา หากเป็นไปได้ที่พวกเขาจะซ่อนตัวอยู่บนก้นทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่นั่นพระเจ้าก็จะทรงบัญชางูทะเลตัวหนึ่ง – สิ่งมีชีวิตในทะเลที่กัดกิน – ให้กินพวกเขาเสีย

4 **แม้ว่าเขาจะตกไปเป็นชเลยต่อหน้าศัตรูของเขาทั้งหลาย เราจะบัญชาดาบที่นั่น และดาบจะฆ่าเขาเสีย** เราจะจ้องมองดูเขาอยู่เป็นการมองร้าย "ไม่ใช่มองดี" สำหรับคนอิสราเอลเหล่านั้นที่นับถือรูปเคารพคิดจะมอบตัวแก่คนอัสซีเรียที่มารุกรานและยอมไปกับคนเหล่านั้นอย่างเงิบๆ พระเจ้าก็ทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงตามทันพวกเขาและสังหารพวกเขาเสีย พระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะจ้องมองดูพวกคนนับถือรูปเคารพแห่งอิสราเอลเป็นการมองร้าย ไม่ใช่มองดี

นั่นคือพระองค์จะทรงพิพากษาพวกเขาและทำลายพวกเขาเสีย คำปฎิญาณนี้จะสำเร็จจริงตอนที่
อัสซีเรียถูกรานและทำลายอาณาจักรฝ่ายเหนือ การนับถือรูปเคารพของฝ่ายเหนือจึงถูกบดขยี้ที่
เดียวเสร็จ

อมส 9:5-6 **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา พระองค์ผู้ทรงแต่งตั้ง**
แผ่นดิน และแผ่นดินก็ละลายไป และบรรดาที่อาศัยอยู่ในนั้นก็ไว้ทุกข์ และแผ่นดินนั้นทั้งหมดก็
เอ่อขึ้นมาอย่างแม่น้ำ และยุบลงอีกเหมือนแม่น้ำแห่งอียิปต์ พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์เอง
ทรงเป็นผู้ที่จะแต่งตั้งแผ่นดินนั้นในการพิพากษา ไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์จะทำให้
ประชากรดินนั้นละลาย หรือหากใช้ภาพเปรียบเทียบ พระพิโรธของพระเจ้าจะมาเหมือนน้ำท่วม
โดยทำให้ประชากรดินนั้นจมลงจนน้ำท่วมแห่งแม่น้ำไนล์ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จะทำให้ประชาชน
ของพระองค์เองไว้ทุกข์

6 ผู้ทรงสร้างห้องชั้นบนไว้ในสวรรค์ และตั้งฟ้าครอบไว้ที่พื้นโลก ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลมา
แล้วรดน้ำนั้นบนพื้นโลก พระนามของพระองค์คือ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ผู้ทรง
สร้างที่สูงแห่งฟ้าสวรรค์ก็ทรงวางรากฐานของพิภพโลก พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ทรงเรียกน้ำท่วม
ใหญ่ให้มาบนแผ่นดินโลก พระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่กำลังจะ
พิพากษาอิสราเอลที่นับถือรูปเคารพ

อมส 9:7 **พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "โอ คนอิสราเอลเอ๋ย แก่เราเข้าไปไม่เป็นเหมือน**
คนเอธิโอเปียดอกหรือ เรามีได้พาอิสราเอลขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์หรือ และพาคนฟีลิสเตียมา
จากคัฟโธร์ และพาคนซีเรียมาจากคิร์หรือ อิสราเอลมิได้กลายเป็นเหมือนคนเอธิโอเปียที่เป็นคน
นับถือรูปเคารพและเป็นผู้ที่พระเจ้าได้ทรงพิพากษาไปแล้วหรือ? พระเจ้ามิได้ทรงนำอิสราเอล
ออกมาจากอียิปต์และพวกเขาได้กลายเป็นคนออกตัญญูต่อพระองค์ไปแล้วหรือ? เช่นเดียวกัน
พระเจ้าได้ทรงนำคนฟีลิสเตียมาจากคัฟโธร์และคนซีเรียมาจากคิร์ ประเด็นก็คือว่าพระเจ้าได้
ทรงอนุญาตให้ประชากรเหล่านี้ย้ายถิ่นฐานมาอย่างที่พวกเขาอยู่ขณะนั้น แต่สามารถส่งพวกเขา
กลับไปได้อีกที่ พระองค์ได้ทรงนำอิสราเอลออกมาจากการเป็นทาสของอียิปต์ แต่ทรงสามารถ

ส่งพวกเขากลับไปเป็นทาสที่นั่นได้อีก (น่าสนใจที่ว่าแหล่งกำเนิดของคนฟีลิสเตียถูกหมายเหตุน่าว่าเป็นคัมภีร์ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นเกาะครีตหรือพื้นที่ชายฝั่งตอนใต้ของเอเชียไมเนอร์ (อาจเป็นทั้งคู่) เช่นเดียวกัน เดิมทีซีเรียได้ย้ายถิ่นฐานมาจากเมโสโปเตเมียซึ่งก็คือซีเรีย) ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าผู้ที่ได้ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นก็ทรงสามารถพิพากษาพวกเขาเช่นกัน

อมส 9:8-10

ดูเถิด พระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจับอยู่ที่ราช

อาณาจักรอันบาปหนา และเราจะทำลายมันเสียจากพื้นโลก เว้นแต่เราจะไม่ทำลายวงศ์วานยาโคบให้สิ้นเสียทีเดียว" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ พระเจ้าทรงเตือนว่าพระเนตรของพระองค์ได้จดจ่ออยู่ที่อาณาจักรแห่งอิสราเอลที่บาปหนา ดังนั้น พระองค์จึงทรงกำลังมีแผนที่จะทำลายมันเสียในฐานะประชาชาติหนึ่ง อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติการณ์เรื่องการพิพากษาเช่นนั้น พระเจ้าก็ทรงหมายเหตุน่าว่าพระองค์จะไม่ทรงทำลายเชื้อสายของยาโคบอย่างสิ้นเชิง จะมีชนส่วนที่เหลืออยู่เสมอเพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้พระสัญญาต่างๆของพระองค์ที่กระทำกับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบสำเร็จ

9 "เพราะว่า ดูเถิด เราจะบัญชาและจะสิ้นวงศ์วานอิสราเอลท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายอย่างกับสิ้นตะแกรง แต่ไม่มีเม็ดในสักเม็ดเดียวที่ตกลงถึงดิน พระเจ้ากำลังจะทรงฟาดอิสราเอลเหมือนข้าวถูกฟาด แกลบที่เป็นเหล่าคนชั่วจะถูกพัดไปยังลมทั้งสี่ทิศ แต่ข้าวที่ดีซึ่งเป็นคนที่ดีตามแบบพระเจ้าจะถูกเก็บรักษาไว้ แม้พระเจ้าทรงพิพากษาประชาชาติอิสราเอล พระองค์ก็ทรงพิทักษ์รักษาชนส่วนที่เหลือซึ่งดำเนินตามแบบพระเจ้าไว้เสมอ วงศ์วานอิสราเอลยังเหลืออยู่ท่ามกลางประชาชาติต่างๆมาจนทุกวันนี้

10 คนบาปทั้งปวงในประชาชนของเราจะตายด้วยดาบ คือผู้ที่กล่าวว่า 'ความชั่วจะตามไม่ทันและจะไม่พบเรา' บรรดาคนบาปแห่งอิสราเอลจะพินาศด้วยดาบในไม่ช้า โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยคำเตือนต่างๆเกี่ยวกับการพิพากษาดังกล่าว

อมส 9:11-12

ในวันนั้น เราจะยกพลับพลาของดาวิดซึ่งพังลงแล้วนั้นตั้งขึ้นใหม่

และซ่อมห้องซำรุดต่างๆเสีย และจะยกที่สลักหักพังขึ้น และจะสร้างเสียใหม่อย่างในสมัย

โบราณกาล พระเจ้าตรัสล่วงหน้าอย่างชัดเจน ไม่ใช่แค่การกลับสู่สภาพเดิมของราชวงศ์ของดาวิดเท่านั้น แต่การล่มสลายของมันด้วย เราควรระลึกว่าในสมัยของอาโมส วงศ์วานของดาวิดยังนั่งอยู่บนบัลลังก์แห่งยูดาห์ อูสซียาห์เป็นกษัตริย์ของอาณาจักรนั้นในสมัยของอาโมส แต่นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าบัลลังก์แห่งยูดาห์จะว่างลงสักวันหนึ่ง เมื่อมองย้อนไปในประวัติศาสตร์ เราทราบว่ามันเป็นเช่นนั้นจริงๆตั้งแต่สมัยของเศเดคียาห์มาจนทุกวันนี้ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าตรัสล่วงหน้าอย่างชัดเจนว่า สักวันหนึ่งพระองค์จะทรงให้บัลลังก์ของดาวิดกลับสู่สภาพเดิม นั่นจะเกิดขึ้นในยุคพันปีเมื่อพระเยซูคริสต์ เหลนของดาวิด จะประทับนั่งบนบัลลังก์ของดาวิดโดยปกครองเหนือทั้งพิภพโลก (และดาวิดที่ถูกชุบให้เป็นขึ้นใหม่ก็อาจจะครองราชย์ในฐานะอุปราชเหนืออิสราเอล)

12 เพื่อเขาจะได้ยึดกรรมสิทธิ์คนที่เหลืออยู่ของเอโดม และประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเขาเรียกด้วยนามของเรา" พระเยโฮวาห์ผู้ทรงกระทำเช่นนี้ตรัสดังนี้แหละ ในวันนั้นเมื่อวงศ์วานของดาวิดถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม มันจะครอบครองเหนือเอโดมผู้เป็นศัตรูคู่แค้นของมันและประชาชาติทั้งปวงที่เป็นคนต่างชาติ ในวันนั้น พระเจ้าจะประทาน "บรรดาประชาชาติให้เป็นมรดกของเจ้า ตลอดทั้งแผ่นดินโลกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า" (เพลงสดุดี 2:8) แก่บัลลังก์ของดาวิดซึ่งถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิม พระเจ้าทรงบัญญัติว่านี่จะเกิดขึ้นเพราะความซื่อตรงแห่งพระวามะของพระองค์เอง

อมส 9:13-15 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อคนที่ไถจะทันคนที่เกี่ยว และคนที่ย่ำผลองุ่นจะทันคนที่หว่านเมล็ดองุ่น จะมีน้ำองุ่นหยดจากภูเขา เนินเขาทั้งสิ้นจะละลายไป พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านทางอาโมสว่าวันนั้นกำลังจะมาสำหรับอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมเมื่อความเจริญรุ่งเรืองแบบสุดๆจะถูกเก็บไว้สำหรับอิสราเอล วันนั้นกำลังจะมาเมื่อผลเก็บเกี่ยวที่เป็นข้าวและองุ่นจะถูกเก็บแทบไม่ทันเสร็จก่อนเวลาเตรียมการสำหรับพืชผลชุดต่อไปมาถึง นี่เป็นการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ที่กล่าวในเลวีนิติ 26:5 คูอิสยาห์ 65:21-23 เช่นกัน

14 เราจะให้อิสราเอลประชาชนของเรากลับสู่สภาพเดิม เขาจะสร้างเมืองที่พังนั้นขึ้นใหม่ และเข้าอาศัยอยู่ เขาจะปลูกสวนองุ่นและดื่มน้ำองุ่นของสวนนั้น เขาจะทำสวนผลไม้และรับประทานผลของมัน การกลับสู่สภาพเดิมและการสร้างขึ้นมาใหม่ของอิสราเอลถูกบอกล่วงหน้าอีกครั้ง (ณ เวลานั้น ทั้งอาณาจักรฝายเหนือและอาณาจักรฝายใต้ยังมีได้ตกไปเป็นเชลย ดังนั้น การตกเป็นเชลยของทั้งสองอาณาจักรนั้นจึงถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน) อีกครั้งในวันแห่งการกลับคืนสู่สภาพเดิมของพวกเขา พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าถึงความเจริญรุ่งเรืองมหาศาล เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้จะสำเร็จจริงในช่วงยุคพันปี

15 เราจะปลูกเขาไว้ในแผ่นดินของเขา เขาจะไม่ถูกถอนออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้มอบให้แก่เขาอีกเลย" พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้แหละ นอกจากนี้ สักวันหนึ่งอิสราเอลจะถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมอย่างถาวรในแผ่นดินของมัน โดยจะไม่ถูกถอนรากออกไปอีกเลย พวกเขาจะอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างสันติและปลอดภัย อีกครั้งในวันแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นตอนที่พระคริสต์เสด็จกลับมาถูกสื่อตรงนี้อย่างชัดเจน คำพยากรณ์ของหนังสืออาโมสจึงจบลงเพียงเท่านี้